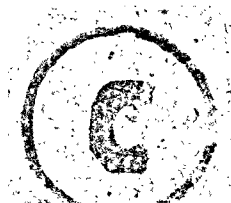

தாந்த சக்தி
னவத்திய சாஸ்திரம்

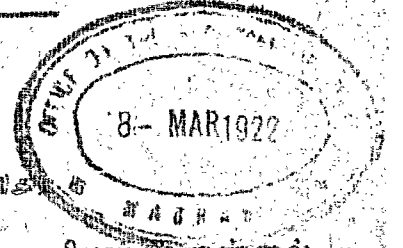

L: 41621
N22
67983

31

சாத்திரத்தினை வைத்திய சாஸ்திரம்.

(MAGNETIC HEALING)

V. S. குமாரசுவாமி முதலியார் & ஸன்ஸ்.

எழுதப்பட்டது.

இரண்டாம் பதிப்பு.

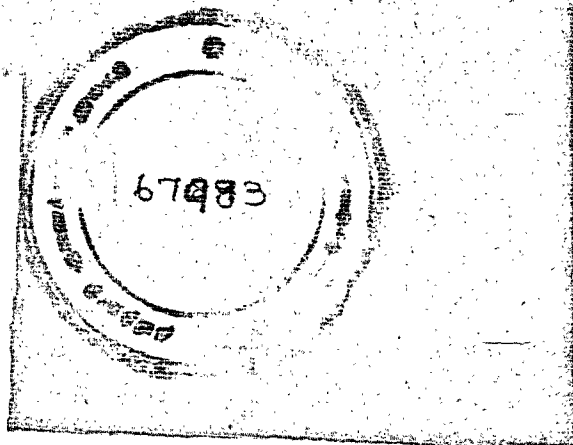
மேலும் :

சுந்தர விநாயகர் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1922

All Rights Reserved.

புகழினா.

81- MAR:22

இப்புஸ்தகமானது, ஐசுவரியம், ஆரோக்கியம், செல்வாக்கு ஆகிய இவைகள் நிறைந்துள்ள போறைகளைத் திறக்கவில்ல மந்திரத் திறவுகோலைத் தன்னிடத்தில் அடக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. நமது நோய்களைக் களைத்தெறிவதற்காக நம்மைப் படைத்த தயாமுர்த்தி யான ஸர்வேசுவரன் ஏற்படுத்தியுள்ள விதிகள் இப்புஸ்தகத்தில் அடங்கியுள்ளன. இஃது, உயிஸாப்பற்றிய இரகசியங்களை வெளிப் படுத்தி, நீடித்தவையாயும் கடுமையாயும் உள்ள வியாதிகளைத் தீர்க்கும்விஷயத்தில் மிகச்சிறந்த முறைகளைத் தெரிவிக்கிறது. இவை பன்றியும், இப்புஸ்தகமானது, தமக்குத்தாமே ஒவ்வொருவரும் உதவிசெய்துகொள்ளவேண்டுமென்பதைப் போதித்து, அதற்குரிய முறையைத் தெரிவிக்கிறது. இப்புஸ்தகத்தின் உதவியினால், சில விஷயங்களில் எவ்வித நோயாளமும்சரி, எவ்விதமான கெட்டவழக்க மானாலும்சரி, பார்ப்போர் அதிசயிக்குமாறு அதை நீக்கவிடலாம் அதுமாதத்திரமன்றி; மனக்கோழையைத் தவிர்த்து சீர்குலைந்த நாம் புக்கட்டங்களினால் ஏற்படக்கூடிய ஸகலவியாதிகளையும் தீர்க்க முடியும்; மனிகசரீரத்தைப் பீடிக்கும் ஸகலவியாதிகளையும் அதி சீர்கிரத்தில் இதனது உதவியினால் அடக்கக்கூடுமென்றால், இப்புஸ்த கத்தின் சிறப்பைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டுமது யாதுனது? வியாதி களைச் சிறிதும் நோவில்லாமல் தீர்க்கக்கூடும். அப்படித் தீர்க்கப் பட்ட வியாதியானது மறுபடியும் உண்டாகாதென்பது நிண்ணம்; இது மிகவும் ஆச்சரியப்படத்தக்கது. இவ்வைத்தியத்திற்கு ஆயு தங்களும் வேண்டாம்; இப்புஸ்தகத்தின் விலையைத்தவிர வயித்தியத் திற்கு நீங்கள் ஒன்றும் செலவழிக்கவேண்டாம். இதில் கூறியுள்ள விதிகளை ஒருதரம் படிப்பதனுலேயே நன்றாக அறிந்துகொள்ளக் கூடும். அவைகளின் பிரயோஜனத்தை உடனே பரீக்ஷித்துக் கொள்ளக்கூடும். இம்முறையை உபயோகிக்கக் கூடிய இடமோ அகன்றது; இதனால் நிறைவேற்றக்கூடிய காரியங்களோ மிகவும் சிறந்தவை. ஆகையினால், இன்றே முயற்செய்யுங்கள். இச்சாஸ் திரவிஷயமாக இதுவரை எழுதப்பட்டுள்ள புஸ்தகங்களெல்லாவற்றி லும் இப்புஸ்தகமே மிகவும் அநுஷ்டானத்திற்கு யோக்கியமான தென்றும், மிகவும் எளிதில் அறிந்துகொள்ளத்தக்கதென்றும் பலர்

அபிப்பிராயப்பட்டிருக்கிறார்கள். சூழிப்பற்ற கோட்பாடுகளிலும் அகாவசியமான தர்க்கங்களிலும் வினாக்கள் காலங்கழிக்காமல், இந்நூல் விஷயத்தின் சாரத்தை ஆரம்பத்திலிருந்தே தெளிவாய்த்தெரிவிக்கிறது; இன்ன இன்னகாரியங்கள் இன்ன இன்னகாரணங்களினால் செய்யவேண்டியது அவசியமென்றும், அவைகளை இன்ன இன்ன விதமாகச், செய்யவேண்டுமென்றும் விவரமாகத்தெரிவிக்கிறது. ஒளவுதப்பியோகமின்றிப் பிணிகளைத் தீர்க்கும் வைத்தியர்களுக்கு இப்புஸ்தகம், அளவற்ற பிரயோஜனத்தைத் தரக்கூடியது. அங்மாத் திரமன்று; இதன் உதவியினால் ஒவ்வொருமனிதனும் தன்னுடைய குடும்பத்தவர்களுக்கு மிகவும்சிறந்த வழியில் வைத்தியம் செய்யக்கூடும். ஆகையினால், இப்புஸ்தகம், பிராகிருடும்பத்தினும் வைத்துக்கொள்ளவேண்டிய மிகவும் உபயோகமுள்ள அருமைபரான கிரந்தம். மனிதர்களிடத்தில் உள்ள பல விதமான நடைமுறை பாவனைகளும் மிகவும் தெளிவாக இந்நூலில் விவரிக்கப்பட்டிருப்பது மன்றி, ஒவ்வொரு முக்கியமான பாவனையையும் இந்நூலைப் படிப்பவர்களுக்குத் தெளிவாகச் சித்திரரூபமாய்க் காட்டுமாறு, அநேக படங்களும் இந்நூலில் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. மானிடர்களுக்குச் சர்வேஸ்வரனால் அளிக்கப்பட்டுள்ள வல்லமையின் பரமமாகியவர்களையும் இந்நூல் வெளிப்படுத்துகின்றது. ஒருவனை நித்திரைபோன்ற மயக்க மடையச்செய்வதற்கு உரிய வழியையும், விபாதிக்கையும், கெட்டபழக்கங்களையும் பிரபோதனைகளினால் தீர்த்துக்கொள்ளக்கூடிய பல்வழிகளையும் இந்நூல் தெரிவிக்கின்றது; அன்றியும், அவ்வாறு நித்திரைபோன்ற மயக்கத்திலுள்ள ஒருவனை நினைத்தமாத் திரத்தால் எழுப்பித்தெளிவிக்கக்கூடிய வழியையும் காட்டுகின்றது. நரம்புகளினால் உண்டாகும் குத்துவலிகளையும், வயிற்றுவலிகளையும், மலர்ச்சிக்கலையும், தலைவலியாதியையும், நரம்புக்குத்தலையும், பல்வலியையும், வாதரோகத்தையும் மற்றும் பலவித வியாதிகளையும் காரதசத்திப் பிரபோக வைத்தியத்தினால் ஸ்வஸ்தமாக்குவதற்கு நிச்சயமான வையும் முறைகளுடையவையுமான அநேக வழிகள் இந்நூலில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

V. S. குமாரசுவாமி முதலியார்.

V. S. KUMARASWAMI MUDALIAR.

பொருளடக்கம்.

விஷயம்.	பக்கம்.
பதவிளக்கம்	viii
காந்தசத்தி	1
செயலற்ற நிலைமை	5
காந்தசத்தி வைத்தியம் வாசத்தியன்று	7
பிழைகள் உண்டாகாதபடி காத்துக்கொள்ளுதல்	7
நம்பிக்கை	9
மனதை ஒன்றிலே செலுத்துதல்	11
அடைதியமடைதல்	15
இன்னம் காந்தசத்தியைப்பற்றி	17
அநுதாபம்	19
பிரபோதம்	19
ஒருவனைத் தூங்கச்செய்யும் விதம்	29
தூக்கமடைந்தவனை எழுப்பும் விதம்	31
நோயாளியின் மனதில் உண்டாகும் அபிப்பிராயம்	33
புத்தி	34
மனம்	34
முக்கியக்கவனிப்பு	37
முகத்தின் நரம்புக்குத்தல்	40
தலைவலி	40
பல்வலி	43
கண்ணின் உபத்திரவங்கள்	43
செவிடு	44
காது நோய்	44
சூல் வியாதிகள்	44
அன்னாசுபத்தைப்பற்றிய வியாதிகள்	45
இரைப்பை வியாதிகள்	45
குண்டிக்காய் முதலியவைகளைப்பற்றிய வியாதிகள்	46
புருஷனது ஜன்மேந்திரியங்களின் வியாதிகள்	47
ஸ்திரீயினுடைய ஜன்மேந்திரியங்களைப்பற்றிய வியாதிகள்	48

இருதய வியாதிகள்	...	...	...	48
இரத்தக்குறைவு	...	...	...	49
சுவாச இந்நிரியங்களின் வியாதிகள்	...	...	...	49
கபச்சூயரோகம்	...	...	...	50
நகம்புகளைப்பற்றிய வியாதிகள்	...	...	...	50
சருமத்தைப்பற்றிய வியாதிகள்	...	...	...	51
தேரணலான கழுத்து	...	...	...	51
மலக்குடலைப்பற்றிய வியாதிகள்	...	...	...	52
மண்டைத்தடிமன்	...	...	...	52
குடல் வியாதிகள்	...	...	...	53
சால்லாமித் ஜவாங்களும்கூட	...	...	...	53
தேசத்தின் எப்பாகத்திலிருந்தாவது இரத்தப்பெருக்கு	...	...	...	54
பித்தம்	...	...	...	54
தலைக்கெறுகிறுப்பு	...	...	...	54
கையில் கீல்வாயு	...	...	...	54
கைகளை மேலே வைப்பதனால் வியாதியைச் சொஸ்த	...	...	...	55
மாக்குதல்	...	...	...	55
மூர் குறுதுணியைக் கார்தசத்தியுடையதாக்கும் வழி	...	...	...	55
ஜலத்தைக் கார்தசத்தியுடையதாக்கும் வழி	...	...	...	56

பத விளக்கம்.

காந்தசத்தியினால் வைத்தியம் (Magnetic Healing) செய்வதென்பது : வைத்தியன் தன் ஜீவாதாசத்தியைத் தன்னுடைய கைகளின்மூலமாக நோயாளிக்குச் செல்தும்படிசெய்து வியாதியைத் தீர்ப்பதுதான்.

மனோவசிய தத்துவத்தினால் தூங்கச்செய்தல் (Hypnotism) என்பது : மனதை ஜாக்கிராவஸ்தையிலிருந்து கவப்புவஸ்தைக்குக் கொண்டு வருவதுதான். (ஜாக்கிராவஸ்தை = விழித்திருக்கும் நிலை. ஸ்வப்நாவஸ்தை = தூங்கும் நிலை.)

பிரபோதம் (Suggestion) என்பது : மனதுக்கு அல்லது உணர்ச்சிக்கு ஒருசருத்தைப் புகட்டுவதுதான்.

மனுஷ்யகாந்தப் பிரபாவம் (Personal Magnetism) என்பது : மனிதரை, பிரியம், கம்பிக்கை, சினேகம் இவைகள் உண்டாகுமாறு கவரவல்லது. ஆதலால், இது மானிடமனதின் ஓர் சக்தியாகும்.

மானிடகாந்தசத்தி (Human Magnetism) என்பது : மின்சாரத்தைப் போலவே இயற்கையாகவுள்ள ஓர்வித சக்தியாகும்.

கையின் பாவனை (Passes) என்பது : தேசத்தைத் தொட்டுக் கொண்டுவந்து, தேசத்தைத் தொடாது சுற்றுவிலையாவது கையானது தேசத்தின்மேலாகச் செல்லுவதுதான்.

பாவனைகள் செய்வது என்பது (How to make Passes) : கைகளைத் தூக்கிக்கொண்டு உள்ளங்கைகளை நோயாளியின்முறமாக வைத்து, அவைகளை அவரது உச்சந்தலைமுதல் தோள்வளையில் கொண்டுவந்து, பிறகு கையின் வழியாக விரல்கள் வளையில் கொண்டு வருவதுதான்.

மனவறுதி (Will) என்பது : மனிதனுடைய பலவிதமான மனோசக்திகளும் உச்சமடைந்திருப்பதுதான்.

ஞானதிருஷ்டி (Clairvoyance) என்பது : புறக்கண்ணினால் பார்த்தறிந்து சொல்லவொண்ணாத விஷயங்களை அக்கண்ணால் ஆததுமா அறிந்துகொள்ளும் சக்தியடைந்திருக்கும் ஓர் மனோவிலைமை.

டெலிபதி (Telepathy) என்பது : கீம்புலன்களின் உதவியின்றி மனமெண்ணங்களை வார்த்தைரூபமாகவே அல்லது சித்திரரூபமாகவே பிறருக்குத் தெரியப்படுத்துவதும், பிறரிடத்திலிருந்து அறிந்துகொள்வதும்தான்.

ஜீவாத்மா காந்தசத்தி (Vital Magnetism) என்பது : சரீரத்தின்
லேபேஷனில்து சரீரசம்பந்தமான விஷயங்களில் செயல்விமையுடைய
தான் ஓர் தேசசத்தி.

கந்துக மதக்கரியை வசமா நடத்தலாம்;
காடி வெம்புவி வாயையும்
கட்டலாம்; ஒருசிக்க முதுகின்மேற் கொள்ளலாம்
கட்டுசெவி பெடுத்தாட்டலாம்;
வெந்தழனின் இசைமலைத் தைந்துலோகத்தையும்
வேதித்து விற்றுண்ணலாம்;
வேறொருவர் காணாமல் உலகத் துலாவலாம்;
விண்ணாவரை யேவல்கொளலாம்;
சந்ததமும் இளமையோ டிருக்கலாம்; மற்றொரு
சரீரத்தினும் புருதலாம்;
சலமேல் நடக்கலாம்; கனன்மே விருக்கலாம்;
தன்னிகரில் சித்தி பெறலாம்;
சிந்தையை யடக்கியே சும்மா விருக்கின்ற
திறமரிது. சத்தாபியென்
சித்தமிசை குடிக்கொண்ட வரிவாசை செய்வமே!
தேசோமயானந்தமே!

(இதன் பொருள்) : உண்மைப்பொருளாய் என்மனத்தில் குடிக்கொண்
டெழுத்தருவியுள்ள ஞானஸ்வரூபியான கடவுளே! தேஜோமயமும் ஆனந்த
மயமூமான செய்வமே! மதயாணையையும் வசமாக்கி நடத்தலாம்; காடி;
கொடிய புவி ஆகிய இவற்றின் வாயையும் கட்டிவிடலாம்; பெரிய சிங்கத்தின்
முதுகின்மேலும் ஏறலாம்; ஈர்ப்பங்களையும் எடுத்து ஆட்டலாம்; அக்கினியில்
இசைமலைத்து சித்தி உலோகங்களையும் வேதித்து விற்று அதுகொண்டு
உண்டு ஜீவிக்கலாம்; வேறொருவருக் காணாமல் உலகத்தில் உலாவலாம்;
தேவர்களையும் எவ்வாட்டினாகக் கொள்ளலாம்; எப்பொழுதும் இளமையோ
டிருக்கலாம்; பசராயப்பிரவேசஞ்செய்யலாம்; நீர்மேல் நடக்கலாம்; நெருப்
பின்மேல் இருக்கலாம்; தனக்கு நிகரில்லாத எவ்விதசித்தியையும் பெறலாம்.
ஆனால், மனதை பலதிறங்களிலும் செலுத்தாமல் ஒருதிறையில் நிலைபெறச்
செலுத்திச் சும்மா இருக்கிற திறமையோ அருமையானது!

முருகன் அனை.

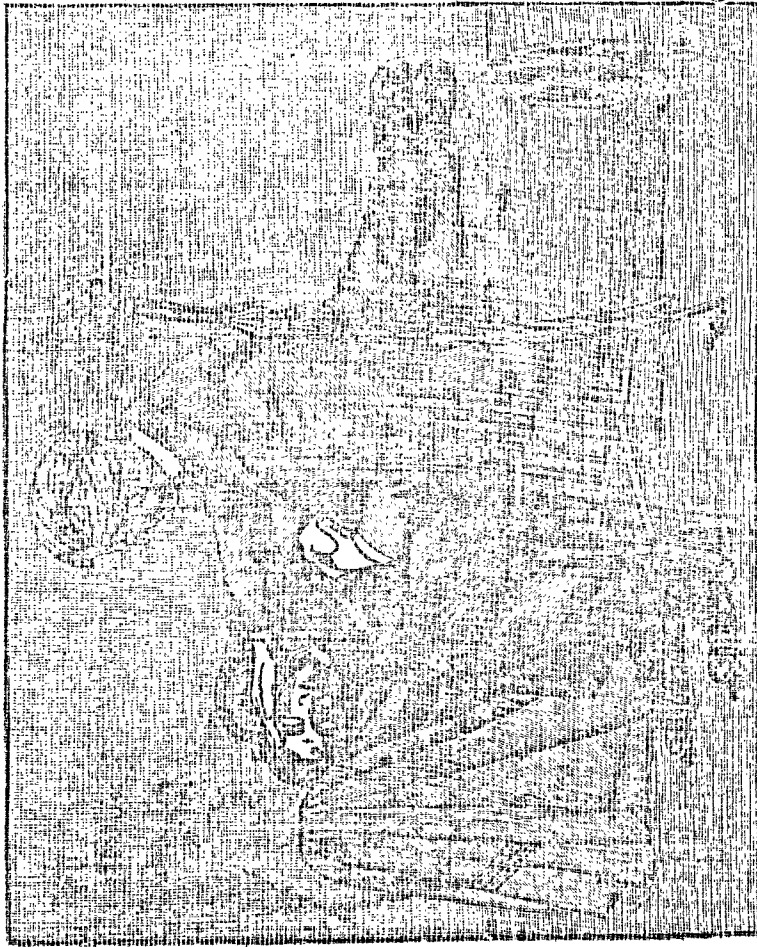
எந்தசத்தி வைத்திய சர்வதிரம்.

(MAGNETIC HEALING)

“தெய்வத்தா னாக தெனினு முயற்சிதன்
மெய்லருத்தக் கடலி தரும்.”—திருவள்ளுவநாயனார்.

காந்தசத்தி:—

மரணிட காந்தசத்தி (Human Magnetism) புறக்கண்னுக்
குப் புலப்படாமல், அறக்கண் ணுக்கு மாந்திரமே புலப்படும். இது,
ஒருசரீரத்திலிருந்து வெளிப்பட்டு மற்றொருசரீரத்திலுள்ளபுகும் அநி
ருக்ஷமமான ஓர்சத்தி. அநேகவிதமான அற்புதசக்திகளைப்போலவே,
இந்தச் சக்தியும், அதனுடைய பலன்களினால்மாந்திரம்தான் அநி
ந்நுகொள்ளப்படும். மரணிடகாந்தசத்தியானது இரத்தவோட்ட
விஷயத்தில் மிகவும் முக்கியமானதாக இருக்கிறதென்று அநேக
சர்வதிரபுணர்கள் அபிப்பிராயப்படுகின்றார்கள். பிராணி தர்ம
குணசாஸ்திரத்தில் (Physiology) பதீர்பியுள்ள ஒவ்வொருவரும்,
ஒவ்வொரு உதிராளத்தின் (Vein) மீதும், ஒவ்வொரு இரத்தநாது
வின் (Artery) மீதும் முற்றிலும் ஒவ்வொரு நரம்பு ஒடுகிறதென்
றும், அவ்வாறு ஒடும் நரம்புகளின்வழியாக இக்காந்தசத்தியானது
பாய்ந்துசெல்லுகிறதென்றும் நன்றாக அறிவார்கள். இரத்தத்தி
லுள்ள சிவந்த அணுக்கள், தங்களில் ஞாநுக்கு நரம்புதூய்ந்து இரு
ம்பு ஆடங்கியவைகளாயிருக்கின்றன. ஒரு காந்தமானது சுளப்
பொருளான இரும்புக் கடடியை இழுக்கின்றது. அப்படியே இக்
காந்தசத்தியின் ஓட்டமானது இரத்தமாகிய இரும்புரிசை ஓடிச்
கொண்டிருக்கும்படி. செய்யக்கூடுமென்று எண்ணுவது நியாயமா
றே? நீண்டவெகுசாலமாக, வைத்தியர்களின்கல்லோரும், இரத்தாசய
மானது இரத்தத்தினதே தேசமுழுவதும் செல்லும்படி விளையுடன்
இவற்றைத்து என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பெரிய இரத்த
நாதுக்கள், உதிராளங்கள், மற்றவற்றை துண்ணிய நாதுக்கள்

No. 1.

இப்படிமானது, நோயாளியை எவ்வாறு பிரபோதத்தினால் நோக்கச் செய்வதென்பதைத் தெரிவிக்கிறது. வைத்தியம் செய்வோன் வலதுகைபாளது செற்றியின் குறுக்கேபோய், கன்னப்போறிக்கு மேலாகவும், கன்னத்தெனும்புவனாயிலும் தடவுவதுபோல் பாவனை செய்யவேண்டும்.

இவைகளின்வழியாக மந்தசத்தியுள்ள இரத்தவோட்டத்தை விளையுடன் செலுத்தப் போதுமானவளவு சக்தியானது இரத்தாசயத்துக்கு இல்லை யென்பது நினைம். ஆகையினால், மேற்சொன்ன கோட்பாடு முற்றிலும் தவறென்பதற்கு ஐயமுமுண்டோ? இரத்தமானது, இரத்ததாதுக்கள் உதிராளங்கள் துண்ணிய தாதுக்கள் இவைகளின்வழியாகக் காந்தசத்தியினால் இழுத்துச் செல்லப்படுகிறது என்றெண்ணுவது அக்கோட்பாட்டைவிட மிகவும் நியாயமாகத் தோன்றவில்லையா? இரத்தவோட்டம், தாதுவினின்றும் சத்துப்பொசிதல், (Secretion) தேகத்தினின்றும் அசுத்தவஸ்து சுழிதல் (Excretion) ஆகிய இம்முன்றும் பிசுனெறிச் சரியாக இருக்குமாயின், வியாதி ஒருவனை அனுகவுங்குமோ? ஆகையால், ஒருவன், தனது காந்தசத்தியை ஓயாது ஒடிக்கொண்டிருக்கும்படி செய்வானேயானில், இரத்தமானது சரியாக ஒடிக்கொண்டிருக்கும்; அது காரணத்தினால், அவன் ஒரு வியாதியினாலும் பிடிக்கப்படாமலே இருப்பான்.

காந்தசத்தியினால் வைத்தியம் செய்வதற்கு உபயோகிக்கப்படும் சக்தி மானிட காந்தசத்தியேயாம், சிலர், அவ்வைத்தியத்திற்கு முதன்முதலில் காந்தக் கல்லையும், பிறகு கைபையும் உபயோகித்து வந்தார்கள். கையினால் தடவுவதுபோல் பாவனை செய்வதனாலும், பிரசாசமான ஓர் வஸ்துவை உற்றுநோக்கும்படி செய்வதனாலும், ஒருவனைத் தூக்கச்செய்யக்கொண்டு பிறகு கண்டிடி க்கப்பட்டது. ஒவ்வொருவரிடத்திலும் காந்தசத்தி இருக்கிறது. ஆனால், அது, சிலரிடத்தில் அதிகமாகவும், சிலரிடத்தில் குறைவாகவும் காணப்படும். மற்றும் சிலரிடத்தில், அது செயலற்றதாக மறைந்திருக்கும். அதை உபயோகித்துப் பனிடமாக்குவதற்கு முக்கியமாக வேண்டுவது என்னவெனில், தனது சக்தியில் தனக்குள்ள நம்பிக்கைதான். இக்கருத்தைத் திருவுள்ளம் பற்றியே தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனாரும் தமது அருமைத் திருக்குறளில்,

* “நினைத்திட்ட மென்ப தொருவன் மனத்திட்ட மறைய வேல்லாம் பிற.”

* (இதன் பொருள்): சொழில் செய்யுமிடத்து வலிமையென்று சொல்லப்படுவது அதனை முடிப்பதற்குரிய ஒருவனது மனத்தினது வலிமையேயாம்; அது நீக்கவான வல்லமைகளெல்லாம் அதற்கு வலிமையென்று சொல்லப்படுவனவல்ல.

No. 2.

இப்படமானது நோயாளியை எவ்வாறு தூங்கச்செய்வ தென் னைத் தெரிவிக்கிறது.

என்று அருளிச்செய்தார்.

செயலற்ற நிலைமை:—

வைத்தியஞ் செய்துகொள்ளும் காலத்திலெல்லாம் நோயாளி யானவன் சுவயமான செயலற்றவனாக இருக்கவேண்டும். அவன் அந்த ஸ்திதியை அடையும்படி செய்வதற்கு என்ன செய்யவேண் டும் என்றால், தன்னுடைய தசைநார்க்கட்டுகளைத் தளர்த்திக்கொள் றும்படி முதலில் நோயாளிக்குச் சொல்லவேண்டும். அன்றியும், கைப்பாவனைகளினாலோ அல்லது பிசுபோதங்களினாலோ அவனது மனத்திற் பதிப்பிக்கக் கருதும் எண்ணங்களை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஸ்திதியில் அவன் தன்மனதை வைத்துக்கொள்ளும்படியும் வைத்தி யன் நோயாளிக்குச் சொல்லவேண்டும். இவ்விதமாகச் சிகிச்சை செய்யும் வழிகள் இருப்பதே, இவைகள் பண்ணத்தரத்தக்கவை என் பதற்கு நல்ல நுழைவாகின்றது. ஒருவருடைய பிணிபையும் தீர்க் காத வைத்தியனுடைய கதி என்னவாகும்! அவன் வெகு சீக்கிரத் தில் எல்லாராலும் கைவிடப்பட்டு இருந்தவிடமும் தெரியாது மறை ந்து விடுவது தின்னம். திருஷ்டார்த்தமாக, மருந்துகளினால் நோய் கள் தீரவில்லையென்று வைத்துக்கொள்ளுவோம். அப்படியாயின், மருந்துகளை எவ்வளவுகாலம் ஐயங்கள் உடையோகிற்று வருவார்கள்? அதே விதியானது, காந்தசத்தியினால் வைத்தியம்செய்தல், நம்பிக் கையினால் வைத்தியம் செய்தல் முதலியவைகளின் விஷயத்திலும் உண்மையாக இராதிென்று யார்தான் சொல்லக்கூடும்? இவ்வழிகளி னால் வைத்தியம் செய்வது அசாதாரணமான காரியமாக இருக்குமா யின், அது; இப்போது ஒவ்வொருவருவுமும், அநேகஜனங்களால் நம்பப்பட்டு அதிக விருத்தியடைந்து பரவுவதுபோலப் பாவரமல், எல்லாராலும் கைசேரா விடப்பட்டு மறைந்து விடுமன்றோ? நற் காலத்தில் சிறிதும் சுற்றறியாதவர்கள் தாம், இவ்வித வைத்தியத்தி னால் பலனுண்டாகும் என்பதைப்பற்றி இகழ்ந்து பேசுகிறார்கள். இந்த வைத்திய வழியானது, ஏற்கெனவேயுள்ள எல்லாத் திருத்த மான சாஸ்திரங்களுக்குமுன்ன சத்திகளுக்குச் சமமான சத்தியுடைய தாயிருக்கின்றது; அன்றியும், இதனுடைய சத்தியானது வெகு வேக மாக அழிகரித்துக்கொண்டே வருகிறது. ஆதலால், இதுமாதிரி நன்றாய் அறிந்துக்கொள்ளப்படுமாயின், மற்றெல்லாவித சாஸ்திரங் களைப்பார்க்கிலும் மிகவும் அதிகசக்தியை யுடையதாகக் கூடியதாக் கிருக்கிறது.

No. 3.

இப்படமானது, ஒருவனை எவ்வாறு தூங்கச் செய்வதென்பதை, தெரிவிக்கிறது.

கார்த்தசுத்தி வைத்தியம் வரசுத்தியன்று:—

கார்த்தசுத்தியினால் வைத்தியஞ்செய்யும் திறமை வரசுத்தியன்று; அது ஈசனால் யாவருக்கும் அளிக்கப்பட்ட சக்தியேயாகும். சாதாரணமான புத்தியும் ஊக்கமுமுள்ள ஒவ்வொருவரும் இவ்விதத்தை யகற்றுகின்றார்களாகும். இச்சக்தியினால், எண்ணிறந்தோர், பலருடைய வியாதிகளைத் தீர்த்து, கெட்டவழக்கங்களை நீக்கியுள்ளார்கள்; துன்மர்க்கர்களை நியாயஸ்தர்களுடைய யோக்கியர்களுடைய தங்களுடைய வாழ்நாளைக் கழிக்கும்படி திருத்தம் செய்துமுள்ளார்கள் எண்ணிறந்தோர். ஆனால், இச்சக்தியினால் தஞ்சைபலன் உண்டாகவேண்டுமென்று விரும்புவோர் இதைச் சய நன்மையைக்கருதி உபயோகிக்கக்கூடாது. இதனை இப்புல்தகத்தைப் படிப்போர் யாவருக்கும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நாம் பிழைப்பதுடன், பிறரையும் பிழைக்கவிடவேண்டுமென்ற நோக்கப்பாட்டைக் கடைபிடித்து நீர் நடக்கவேண்டும். அப்படி நடப்போரின், நீர் செய்யும் முயற்சியினால் ஜயமுண்டாகுமென்பதற்கு யாதொரு யோசனையிலும். கார்த்தசுத்தியினால் வைத்தியம் செய்யும் முறையானது இயற்கையின் சொந்தமுறை. ஆதலால், மருந்துகளினாலாவது முலிகைகளினாலாவது வைத்தியம்செய்யும் முறையைவிட இது அநிச்சிக்கரத்தில் பினியைத் தீர்க்கவல்லது. நோயாளிகள் இப்போது வைத்தியரிடத்திற்குப் போகிறார்கள் அல்லவா? அது போலவே, கார்த்தசுத்தியினால் வைத்தியம் செய்வோரிடத்திற்கும் போகக்கூடிய காலம் மிகவினாவாக நெருங்கிக்கொண்டிருக்கிறது.

பிழைகள் உண்டாகாதபடி காத்துக்கொள்ளுதல்:—

நோயாளியானவன் நரம்புகள் எளிதில் சலிக்கப்பெறக்கூடியவனுபிராவிட்டால், கார்த்தசுத்தியினால் வைத்தியம் செய்வோனுடைய கை நோயாளியைத் தொடவேண்டுமென்பது அத்தியாவசியமானது. நோயாளியானவன் நரம்புகள் எளிதில் சலிக்கப்பெறக் கூடியவனுயிருப்பானாயின், நோயுள்ளவிடத்திற்கு நானு அங்குலம் மேலாகவே கையினால் தடவுவதுபோலப் பாவனைச்செய்தாற் போதுமானது. அவ்வைத்தியனுக்கு நோய் வீற்றிருக்குமிடமானது நிச்சயமாகத் தெரியாவிடில், நோயாளியின் தேகமுழுவதின் மேலும் முன்புறம் பின்புறம் ஆகிய திரண்டிலும் தனது முறையை உபயோகிக்கவேண்டும்.

No. 4.

இப்படமானது, ஒருவனை எவ்வாறு தொடராமல் தூங்கச்செய்து
தென்பதைத் தெரிவிக்கின்றது.

வி. இச்ச வைத்திய முறையை உபயோகிக்க ஆரம்பிக்கும்போதே
மருந்துகளையும், வைத்துயர்க்களையும், வேறுவிதமான வைத்தியமுறை
களையும்பற்றி இகழ்ந்துபேசவேண்டாம். ஜனங்களுக்கு இம்முறை
யில் நம்பிக்கையிருக்குமாயின், அப்படி செய்வதனால் ஒருநிங்ளும்
உண்டாகாது. ஆனால், இவ்வைத்திய முறையில் ஜனங்களுக்குள்ள
நம்பிக்கை தற்காலம் குறைவாக இருக்கிறது. ஆகையினால், வரப்
பிறவாது உமதுவேலையைச் செய்து அந்ந பலனைப் பார்த்துப் பிறர்
எல்லாவற்றையும் அறிந்துகொள்ளும்படி விட்டுவிடுவதே மிகவும்
நலம். நீர் அதுஷ்டிக்கும் வழியைக்குறித்துப் பிறர் குற்றம் கண்டு
பிடிப்பாராயின், நீர் அவை அநிகராகப் பாராட்டாமலிருக்கவேண்
டும்; அவ்வாறு இருப்பாராயின், கூடிய சீக்கிரத்தில் உம்மைச் சுற்றி
அமுள்ளோர் யாவரும் உம்மை ஆதரிப்பார்கள் என்பது நினைவும்.
அடியில் கண்ட இருக்குறள் கவனிக்கத்தக்கது.

* “ஒறுத்தார்க் கொளுநாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றும் துணையும் புதழ்.”

நம்பிக்கை:—

* “முகத்தான் அமர்ந்து” இனிது நொக்கி அதத்தானும்
இன்சொல்லினதே அறம்.” — (இருக்குறள்)

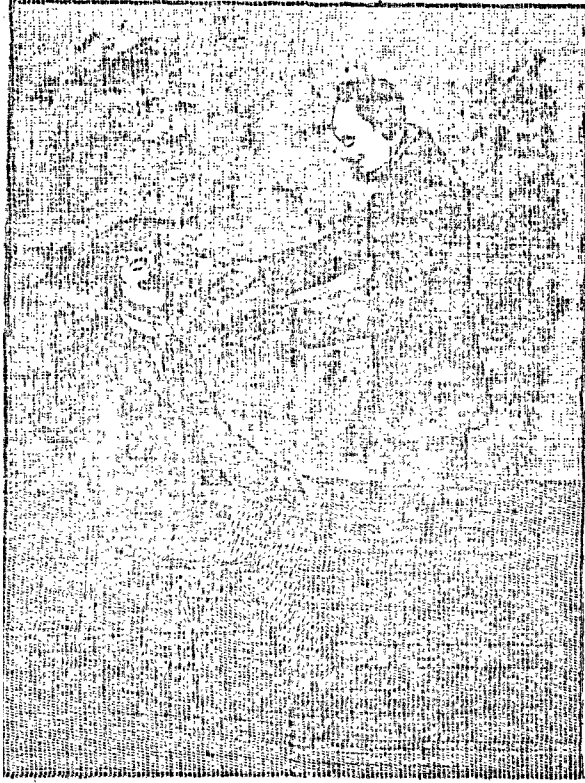
† “அகனமர்ந் தீதலி னன்றே முகனமர்ந்
தின்சொல னாகப் பெறின்.” — (இருக்குறள்)

என்று பெரியோர் கூறியருளினராதலின், நோயாளியுடன் நீர்
பேசும்போது உமது முகம் சந்தேகாஷ்டத்தினால் மலர்ந்ததாயும், உமது

* (இதன் பொருள்): தீங்கு செய்தவனுக்கு உண்டாவது ஒருநாள் இன்
பமே; அதைப் பொறுத்தவர்க்கு உலகமழியுமளவும் நீர்த் தி உண்டாகும்.

* (இதன் பொருள்): தருமானது, கண்டபொழுதே முகத்தால் விரும்பி
இனிமையாகப் பார்த்துப்பின் அடைந்தவிடத்தில் மணங்கலந்த இனிய
சொற்களைச் சொல்லுதல் இடத்திலேயே உள்ளது.

† (இதன் பொருள்): கண்டபொழுதே முகமலர்ந்து அதனோடு இனிய
சொல்லையு முடையவனுக்குப் பெற்றால் அது மனமகிழ்ந்து ஒருவனுக்கு
பேண்டியபொருளைக் கொடுத்தலினும் அல்லதாம்.

No. 5.

இப்படிமானது, ஒருவனை சிழிஞ்சு மேலேபோகும் *பாவனை
எனினால், தூக்கத்தைப் போக்கும், விதத்தைத் தெரிவிக்கிறது.

நம்மீகையைக் குறிப்பிப்பதாயும் இருக்கவேண்டும். “உலகத்தில்
யாவது உன்னுடைய பிணியைத் தீர்க்கவல்லவருண்டாயின், அப்
படி செய்ய வல்லவன் நானொருவனேயொழிய வேறொருவரும்
இல்லை” என்று நோயாளியினிடத்தில் மயங்காது உறுதியாகச்
சொல்லவேண்டும். ஆனால், அவ்வாறு சொல்லும்பொழுது, நீர்
அஹம்பாவமுள்ளவராகக் காட்டிக்கொள்ளக்கூடாது.

மனதை ஒன்றிலே செலுத்துதல்:—

தனியாக விருக்கும்போது தன்னுடைய மனதை நிலைநிறுத்தி
ஒரேவிஷயத்திற் செலுத்துதல் கலமென்றும், அப்படிசெய்தால்
விபரதி அதிக சீக்கிரத்தில் சொந்தமாகுமென்றும் நோயாளியிடத்
திற சொல்லவேண்டும்; அவ்வாறு மனதை நிலைநிறுத்தி ஒரே
விஷயத்திற் செலுத்தும்போது கண்ணை மூடிக்கொண்டால் அப்படி
செலுத்துவது சுலபமாக விருக்குமென்றும் அவனுக்குத் தெரிவிக்க
வேண்டும். அப்படி தெரிவிக்கும்போது, அதற்குப் பிடிமானமாக
இக்காட்டில் *மஹாயோகியாக விளங்குகின்ற தாயுமானசுவாமிகள்
இருவாய்மலர்த்தருளிய;

*“என்னொரு தென்னிய நேஞ்சே! துயரொழி; என்னிண்டு
கண்ணே! உறங்குறங்கு என்னனை! மூக்கன் கருணைப்பிரான்
தண்ணார் கருணை மெனனத்தினால் முத்தி சாதிக்கலாம்
நண்ணுத தொன்றில்லை; எல்லாநலமும் மமக்குளவே”

என்னும் அருமைப்பாடையும், அதன் கருத்தையும் நீர் தெளிவாக
உரைத்தல் உচিতமாகும். நிரிஷமேனும் நிரிஷ்டேனும் தூக்கைப்போல
ஒன்றைவிட்டு ஒன்றைப்பற்றி பலவிஷயங்களிலே பசப்பாப்பாய்ச்
செல்லுமின்ற மனதை சிறுத்தி ஒரேவிஷயத்திற் செலுத்துவதென்
றால், மனது ஓர் குறிப்பிட்ட காலம்வரையில் வெறுவிஷயங்களைப்பற்றி

* (இதன் பொருள்): எண்ணத்தாக எண்ணங்களை யெல்லாம் எண்ணி
யெண்ணி வருத்துகிற என் மனமே! விவரங்களையும், துயரங்களையும் விட்டு
விடு, என்னுடைய இரண்டு கண்களே! உறங்குங்கள், உறங்குங்கள். இது
எனது கட்டளையாம். சிவபிரானது கருணையினால் மெனனத்தில் முத்தியைப்
பெறலாம்; துப்பொழுது நாம் அண்டியப்பெறாத பெறு வேறென்று யிராது
எல்லா அன்மைகளும் மமக்கு உண்டாகும்.

No. 6.

இப்படமானது, தலைவலிக்கு வைத்தியம்செய்யும் வழியை காட்டுகிறது. தலைவலியைப்பற்றிக் குறித்துள்ளதைப் படித்தால் எல்லாம் விவரமாகத் தெரியும்.

வினைக்காமல், குறிப்பிட்ட ஒரேவிஷயத்தைப்பற்றியே தீவிரத்துக் கொண்டு இருப்பதுதான் என்று நோயாளிக்கு விளக்கும்படி எடுத்துரைக்கவேண்டும். ஒரு விஷயத்திற் புத்தியை ஒவ்வொருதரம் செலுத்தும்பொழுதும், முனையிலுள்ள அணுக்களிற் சில அவ்விஷயத்தில் சிறந்தனவாக ஆகின்றனவென்றும், அவைகளின் உதவியினால் வியாதியைச் சீக்கிரத்தில் சொஸ்தமாகக் கூடுமென்றும் அவ்விடத்திற் சொல்லவேண்டும். மனதை நிறுத்தி ஓர் விஷயத்திற் செலுத்தும் என்று நோயாளியினிடத்தில் சொல்வதைக் காட்டிலும், ஓர் விஷயத்தைப்பற்றி எண்ணுமென்று சொல்வது மிகவும் நலமென்று நம் அனுபவத்தில் தெரிந்துக்கொண்டிருக்கிறோம். மனத்தையடக்கி ஒரே விஷயத்திற் செலுத்துவதென்றால் என்ன அர்த்தம் என்று நன்றாக அறியும் அநேகபுத்திமான்கள், அதனை ஆறிந்தவர்களாயினும், அவ்வாறு தங்கள்மனத்தை வேலைசெய்யும்படி செய்வதற்குரிய வழியை அனுபவத்தில் அறியாதவர்களாயிருக்கிறார்கள். அநேகமாக எல்லாருக்கும் ஒருவிஷயத்தைப்பற்றி எண்ணத்தெரியும்; அதுசாதாரணம்; ஆனால் ஊன்றியெண்ணுவதற்கோ, மனதையடக்கி ஓர் நெறியில் இடைவிடாது செலுத்தவேண்டியது அவசியம்; இதுதான் மிக விசேஷமானது. அகையினால், நோயாளியினிடம் ஏதோ ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டுச்சொல்லி, அணுகப்பற்றி ஊன்றி எண்ணும்படி சொல்லுவீராயின், அவன் தான்செய்கிறது இன்னதென்று அறியாமலே உமது கருத்திற்கிசைய அவ்விஷயத்தில் தன்மனதை அடக்கிச் செலுத்துவான். அதனால், அவசியமான முனையணுக்கள் அவ்விஷயத்தில் விசேஷமடைந்து வியாதி எளிதில் சொஸ்தமாகும். கூடிய வரையில் தன்னுடைய வியாதியைப்பற்றி அதிகமாக வினைக்காமலிருக்கும்படி நோயாளியிடத்திற் சொல்லவும். நோயாளியானவன் தன்னுடைய வியாதியைப்பற்றிஒவ்வொருதரம் பேசும்பொழுதும், முனையிலுள்ள சில அணுக்கள் அவ்விஷயத்தில் பலவீனமடைந்து, வியாதியை அதிகரிக்கச்செய்யும். சந்தேகமாகக் காலம் கழிப்பவர்களுடன் சிநேகம் செய்யும்படி நோயாளிக்குப் புத்திகூறவேண்டும். நோயாளியினிடத்தில், அவன் பரிதாபப்பட்டதற்குத் தோற்றமுடைய வனாயிருக்கிறானென்றாலு, அவனுடைய விதியைப் பார்க்கும் போது தனக்கு மிகவும் வருத்தமாய் இருக்கிறது என்றாலு, நீர் சொல்லாதிருப்பதே ஒருவரும், அவ்வாறு சொல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ளவும் வேண்டும்.

No. 7.

சுப்படமானது, காதுசோகங்களுக்கு வைத்தியம் செய்யும் வழியைக் காட்டுகிறது.

* “ஆக்கமும் கேடும் அதனால் வருதலால்
காத்தோம்பல் சொல்லின்கண் சொர்ஷ.”

என்ற நாயனாருடைய திருக்குறள் “இங்கு அறியத்தக்கது. நோயாளியுடன் பழகுவோர், வைத்தியம்செய்துகொள்ள ஆரம்பித் ததுமுதல் முதலும் தேகமும் நெளிவடைந்துக்கொண்டிருக்கின்றன வென்று அவனிடம் நம்பிக்கை உண்டாகும்படிச் சொல்லவேண்டும்.

அதையமடைதல்: —

காந்தசத்தியினால் வைத்தியம் செய்யவன், வைத்தியம்செய்வ தில் தனக்கு நேரிடக்கூடிய அபஜயங்களினால் மனம்சோர்வடையக் கூடாது. இக்கருத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றிய தெய்வப்பலமைத் திருவள்ளுவநாயனாரும் தமது அருமைத் திருக்குறளில்,

† “அருமை யுடைத்தென் றசாவரீமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும்.”

* “துன்ப முறவரினும் செய்க துணிவாற்றி
இன்பம் பயக்கும் லீன.”

என்று அருளிச்செய்தார்.

ஒவ்வொருமனிதனுக்கும் சிலசமயங்களில் அபஜயமுண்டாவது சுகஜந்தானே; யானைக்கும் அடிசுதக்குமன்றோ? முதல்முதலில் நீர் பலருக்கு வைத்தியம்செய்து, அவர்களுடைய நோய் தீரவிட்டால், அதனால் இம்முறைபயப்பற்றி நீர் கெட்ட அபிப்பிராயம் கொள்ளவே கூடாது. உம்முடைய அபஜயங்கள் உமது பிசுருகளினால் ஏற்பட்ட.

* (இதன் பொருள்): நன்மையின் அபிவிருத்தியும் அழிவும் தம் சொல் லால் வருமா? தலால் அத்தன்மையாகிய சொல்லினிடத்தில் தவறாதல் ஒவ் வொருவனும் தம்மிடத்தில் உண்டாகாமல் பாதுகாத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

† (இதன் பொருள்): தம் அருமையை கோக்கி நாம் இவ்வினையை முடித் தல் அருமையுடையதென்று நினைத்துத் தளராமல் இருக்கவேண்டும். அது முடிப்பதற்கு ஏற்ற பெருமையைத் தமக்கு முயற்சி உண்டாக்கும்.

* (இதன் பொருள்): முடிவில் தேடிப்பிடியத்தக்கதால் தமக்குத் துன்பம் விட வருமானாலும் அது நோக்கித் தளராமல் முடிவிலே இன்பம் தரும், வினைவைய மனோபலமுடையவாழ்க் செய்க.

No. 8.

இப்படமானது, சரஸ் பிருக்கம் ஆகிய இவைகளைப்பற்றிய விபரங்களைத் தீர்க்கும் வழியைக் காட்டுகிறது.

கைகளையொழிய வேறல்ல. புஸ்தகங்களினாலும் உற்றுப்பார்ப்பதாலும் அறியவொண்ணாத அநேக முக்கியமான விஷயங்களை, அப்பிசுருகளினால் நீர் அறிந்துகொள்ளுவீர். அதுபலமானது கடினமானதேயாதினும், புத்திபுகட்டுவதற்கு அதுவே சிறந்ததென்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இன்னது செய்வதென்று மனதில் திட்டமாக ஏற்பாடு செய்துகொண்டவர்கள்தாம், தாங்கள் செய்யக்கூடிய பிசுருகளைத் திருத்திக்கொள்ளும் சக்தியை உடையவர்களாயிருப்பார்கள். நீர்செய்த காரியம் ஒன்று பிழையெனத் தெரிந்துக்கொண்டால், பிற்பாடு அதைச்செய்யாமலிருக்க முயல் வேண்டும். நீர் ஏதாவது ஒர்பிழையைச் செய்தால், அதை வார்த்தையினாலாவது செய்கையினாலாவது நீர் வைத்தியம் செய்யும் நோயாளிகவனிக்கும்படி செய்பவேகூடாது; தானாகவே அவன் ஒருபோதும் அறிந்துக்கொள்ளவேமாட்டான்.

இன்னம் காந்தசத்தியைப்பற்றி:—

ஜடசரீரத்திற்கும் மனதுக்கும் மன வுறுத்திற்கும் ஆரோக்கியத்தையும் பலத்தையும் கொடுக்கக் கூடியது ஜீவாதார கார்தசத்தியேதான். சுவாசாசயத்தில் (Lungs) பொதுமானவளவு கார்தசத்தியில்லாதிருக்குமாயின், க்ஷயரோகம் (Consumption) சுவாசாசரோகம் (Bronchitis) மற்றுமுள்ள இரத்தகாய ரோகங்கள் உண்டாகும். இரத்தாசயத்திற்குப் பொதுமானவளவு கார்தசத்தி வந்துசேராவிட்டால், இருதய வியாதிகள் (Heart diseases.) உண்டாகும். அன்னாசயம் (Stomach), ஜலாசயம் (Bladder), குண்டிக் காப் (Kidney), சரஸ் (Liver), முதலியவைகளின் விஷயத்திலும் கார்தசத்தி குறைவாகயிருந்தால், மேற்கூறியவற்று வியாதிகளுண்டாகும். ஜீவாதார கார்தசத்தி (Vital Magnetism) யானது பெரும்பாலும் அன்னாசயத்திலும் சுவாசாசயத்திலும்தான் உற்பத்தியாகிறது. ஆகையினால், நல்ல ஆஹாரத்தைமாதிரிமே உண்டு பரிசுத்தமான சுற்றறையே உட்கொள்ளவேண்டுமென அவசியம். சுவாசாசயத்தை விருத்தியடையச்செய்தால், கார்தசத்தி விருத்தியடையும்; நல்ல உணவை உண்டாறும் கார்தசத்தி விருத்தியடையும். ஒவ்வொருவராலும், காலையில் எழுந்திருந்தவுடன், நல்ல சுத்தமான சுற்றை உட்கொண்டு, சுவாசாசயங்களை முழுவதும் அதனால் நிரப்பிக் கொண்டு, பிறகு மெதுவாக மூச்சை வெளிவிடவேண்டும். இவ்வாறு

No. 9.

இப்படமானது, குடலைப்பற்றிய வியாதிகளையும், மற்றும் அடிவயிற்றைப்பற்றிய வியாதிகளையும் தீர்க்க வைத்தியம்செய்யும் வழியைக் காட்டுகிறது.

பத்து அல்லது பதினேந்துமிஷநேரம் செய்யவேண்டும். இவ்வாறு ஒருநாளைக்கு இரண்டுதடவை தவறாது வழக்கமாகச் செய்துவந்தால் கூடியசீக்கிரத்தில் உமது தேசத்திலுள்ள ஒவ்வொரு இந்திரியங்களுக்கும் இச்சூக்தம் சக்தியில் போதுமானவளவு செல்லும். நோயாளியின் விஷயத்திலும் இப்படிச்செய்வது நலத்தையே விளைவிக்கும். பூர்வகாலத்தில் முனிவர்கள் அந்தணர்கள் முதலியோர் சுவாசத்தை முறைப்படி உட்கொண்டு வெளிவிடுவதாகிய பிராணாயாமம் என்னும் நியமத்தால் தீர்க்காயுகம் திடகாத்திரமும் மனமையும் உடையவர்களாய் ஆரியபெரிய காரியங்களைச் சலபமாகச் சாதித்துவந்தார்களென்பதை நமது இதிஹாஸ புராணங்களினால் நன்றாக நாம் அறிந்துகொண்டிருக்கிறோமன்றோ? தேசமானது வியாதிவினால் பிடிக்கப்பட்டிருக்கையில், தனது கார்த்தசத்தியை அதிகமாக்கிக்கொள்ளவேண்டிவது அவசியம். அதற்காக, இவ்வழக்கத்தை அதுஷ்டித்துவரவேண்டும். கார்த்தசத்தியை விருத்தியடையும்படி செய்துகொள்ளுவதற்கு மற்றோர் சிறந்தவழி உண்டு. அது என்னவெனில், நோயாளியின் பக்கத்திலிராமல் வெகுதூரத்திலிருந்துக்கொண்டு வைத்தியம் செய்ய முயலுவதுதான். இப்படி செய்வதனால், மனதை அடக்கி ஒரோரெறியிற் செலுத்தக்கூடிய சக்தியானது வெகுசீக்கிரத்தில் அதிகரிக்கும். அதனால், மனோசக்தி விருத்தியடைகிறது, இவ்வாறு செய்வதில் தகுந்த பலன் உண்டாகவேண்டுமாயில், கார்த்தசத்தியினால் வைத்தியம் செய்யவோன், தனது மனத்தில் நோயாளியைச் சித்திரித்துக்கொண்டு, வேறுவிதமான எண்ணங்கள் தன்மனத்தில் புகாமல் தடுத்து, தான் செய்யக்கருதும் காரியத்தை அச்சித்திரத்திற்குப் பிரபோதமாக எடுத்துச்சொல்லக்கூடிய திறமையுடையவனாய் இருக்கவேண்டும்.

அறுதாயம்:—

கார்த்தசத்தியினால் வைத்தியஞ்ஞாயவேன், நோயாளியினிடத்தில் எப்போதும் அறுதாய முள்ளவனாயும், அவனது பிணியைத் தீர்க்கவேண்டுமென்கின்ற ஆவலுடையவனாயும் இருத்தல்வேண்டும் அப்படியிராவிடில், அந்தவைத்தியனுக்கு நல்ல ஐயம் உண்டாகாது. பிரபோதம்:—

கார்த்தசத்தியினால் வைத்தியம்செய்வோன் பிரபோத சக்தியைப் பற்றித் தெரிந்துக்கொள்ளவேண்டுவது அவசியம். கார்த்தசத்தியினால்

No. 10.

இப்படமானது, அதிக உஷ்ணப்பெருக்கு, கருப்பையானது தன் னிலையிலிருந்து விழுதல் முதலியவைகளுக்கு வைத்தியம்செய்யும் வழியைக் காட்டுகிறது.

வைத்தியஞ் செய்வோர்களில் அநேகர், இந்தச்சத்தியில்லாமலேயே கூடக் காரியதித்தியடைகிறார்கள். ஆயினும், அவர்கள், பிரபோதத் தினாலுண்டாகும் பலனை அறிந்துகொண்டு, அச்சத்தியை வருவித்துக் கொள்வார்களாகில், அவர்களுக்கு முன்னிலும் அதிகமான ஐயம் உண்டாகும் என்பதற்குச் சிறிதும் ஐயமில்லை.

காந்தசத்தியினுலுமட்டும் சொஸ்தமாக்க முடியாத அநேக வியாதிகளைப் பிரபோதசத்தியினுதலினால் சொஸ்தமாக்கமுடியும். அன்றியும், ஒருவனுடைய வழக்கங்களைக் காந்தசத்தியினுலுமட்டும் கிருத்துவது அசாத்தியம். எவ்விதவழக்கத்தையும் பிரபோதத்தினால் சுல்பமாகத்திருத்திவிடலாம். நோயாளியானவன் இச்சத்தியினால் தூங்கவைக்கப்பட்டபிறகு, அவன் காந்தசத்தியினால் வைத்தியம் செய்வோன் சொல்லும் பிரபோதங்களை உண்மையான விஷயங்களாக மனத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஸ்திதியில் வருவதிலிருந்து, ஆகையினால், நோயாளியானவன் இப்படிப்பட்ட தூக்கத்திலிருக்கும் பொழுது, 'சிழித்துக்கொண்டபின் உனதேகம் இவ்வாறிருக்கும்' என்றோ அல்லது, 'ஈ இன்ன இன்ன காரியத்தைச் செய்வாய்' என்றோ, அந்நோயாளியின் மனத்தில் பதியுமாறு பிரபோதமாகச் சொல்லுவேல், அப்பிரபோதத்தினால் நீர் ஒருநாம் விஷயம் உடனே கித்திக்கும். நோயாளி தூக்கத்திலிருக்கும்போது அவன் சிழித்துக்கொண்டபின் அறுஷ்டிப்பதற்காகச் சொல்லும் பிரபோதங்கள், தூக்கத்திற்குப் பிந்திய பிரபோதங்களெனப்படும். வியாதிகளை யாவது கெட்டவழக்கங்களை யாவது தீர்ப்பதற்கு உபயோகிக்கும்பிரபோதங்கள், சாதாரணமாகத் தூக்கத்திற்குப் பிந்திய பிரபோதங்கள் தாம். ஆனால், ஒருவனுடைய வியாதியையாவது கெட்ட வழக்கத்தையாவது தீர்ப்பதற்கு அவரின் முதலில் தூக்கனைவக வேண்டியது அத்தியவசியம் என்று அதனால் அநுமானித்துக்கொள்ளக் கூடாது. ஒருவன் சிழித்துக்கொண்டிருக்கும்போதுகூடப் பிரபோதங்களினுலுமட்டும் அவனுடைய வியாதிகளையோ அல்லது கெட்ட வழக்கங்களையோ தீர்க்கக்கூடும். பிரபோதத்தினால், ஒருவனுடைய வியாதிகளையோ கெட்ட வழக்கங்களையோ தீர்க்கவேண்டுமாயின், அவனைத் தூங்கச்செய்வது மிகவும் கலமாயிருக்கும்; ஆதலால் அவனைத் தூங்கச்செய்ய முயலவேண்டும். அவன் தூங்கினாலும் தூங்காவிட்டாலும், அவனுக்குச் சொல்லவேண்டிய பிரபோதத்தை நீர் சொல்லவேண்டியதுதான். அவன் தூங்காவிட்டாலும், அவன் கலல

No. 11.

இப்படமானது, இருதயவியாதிகளுக்கு வைத்தியம்செய்யும் முறையைக் காட்டுகிறது.

தூக்கத்திலிருப்பதுபோலவே நீர் பாரித்து அழைச் சொல்லவேண்டும். ஆனால், ஒருவன் விழித்துக்கொண்டிருக்கையிலேயே பிரபோதத்தினால் வைத்தியஞ்செய்தால், காரியம் சித்திக்கச் சிறிது காலதாமதமாகும்.

ஒருவனைத் தூங்கச்செய்வதற்கு இனிக் கூறப்படுகின்றவையே சிறந்த வழிகளாக இருக்கின்றன. அவையாவன:—

(1) நோயாளியானவன் உட்காருவதற்குச் சத்தியில்லாதவனாயிருப்பானானால், அவனைப் படுக்கவைக்கவேண்டும். பிறகு, அவனுடைய வலதுகையை உமது இடதுகையினால் பிடித்துக்கொண்டு, உமது இடதுகைப் பெருவிரலானது நோயாளியினது புறங்கையின் நடுமையத்தில் இருக்கும்படி வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். பிறகு, அவனது நெற்றிக்குமேலாகவும், கன்னப்பொறிமுதல் கன்னத்தின் எழும்புவளையில் மேலாகவும், உமது வலதுகையினால் தடவிக்கொடுப்பதுபோல் பாவனை செய்துகொண்டே, (1-ஆவது நம்பர் படத்தைப் பார்க்கவும்.)

“நீர் மிகவும் களைத்தவராயும், தூக்கமுள்ள கண்களை உடையவராயும் இருக்கிறீர்; நீத்திரையினால் மயக்க முள்ளவராக இருக்கின்றீர்; உமக்கு எல்லாம் இருட்டாகக் காணப்படுகின்றன”

என்னும் இவ்வார்த்தைகளையும், இவ்விதமான வேறுவார்த்தைகளையும் நீர் அவரிடத்தில் சொல்லவேண்டும். இவ்வாறு சொல்லுவதில் பத்துநிமிஷநேரம் கழித்தபின், அவர், தம்முடைய பிணியைத் தீர்ப்பதற்கு நீர் உரைக்கும் பிரபோதங்களை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஸ்திதியில் இருப்பார். மேற்கூறிய வார்த்தைகளையேதான் உபயோகிக்கவேண்டுமென்பது அவசியமன்று. அவரைத் தூங்கச்செய்வதற்கு நீர் வேண்டுமென்பதை அவைவதற்கு ஏற்ற வார்த்தைகளை உமதுஷ்டப்படி உபயோகிக்கலாம். தூக்கம் வருவதற்குச் சொல்லும் வார்த்தை, தெளிவாகவும், உறுதியாகவும், இனிதாகவும், நோயாளியின்மனத்தில் பதியும்படி இருந்தால், அவர் உடனே உமது சொல்லை ஏற்றுத்துணங்குவார்; அப்போது உமக்குக் காரியமித்தியாகும்.

“வினாந்து தொழில் கேட்கும் ஞாலம்; நிரைந்தினிது சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின”

* (இதன் பொருள்): சொல்லப்படும் காரியங்களை ஒழுங்குபடக்கேர்த்து இனிதாகச் சொல்லுதல் வல்லவரைப் பெற்றால், உலகமானது அவரை வினாந்து ஏற்றுக்கொள்ளும்.

No. 12.

இப்படமானது, திமிர்வாதரோகத்திற்கு வைத்தியம்செய்யும் வழியைக்காட்டுகிறது. வைத்தியன் முதுகெலும்பைத் தட்டும் நிலையில் இருக்கிறான்.

என்ற திருக்குறள் கவனிக்கத்தக்கது.

(2) புறங்கள் காற்காலியின் பின்புறத்திற்கு மேலாகவே இருக்குமாறு, நோயாளியை ஒரு காற்காலியின்மீது உட்காரவைக்கவும். பிறகு, அவனுக்கு வலது புறத்தில் நின்றுகொண்டு, உமது வலது கையின் பெருவிரல் முகம்மூன்று விரல்களினால் அவனுடைய கன்னப்பொறிப்பைப் பிடிக்கவும். அப்படி பிடிப்பதானது, அழுத்தமாக இருக்கக்கூடாது; மெதுவாகவே இருக்கவேண்டும். கழுத்தானது தலைபுடன் சேருபிடத்துக்கு அந்தகாற்போலக் கீழ்ப்புறத்தில் நோயாளியின் கழுத்தின் பின்பக்கத்தை உமது இடதுகையினால் பிடித்துக்கொள்ளவும். அவ்வாறு பிடிப்பதில், உம் கையில் அடங்கக் கூடிய அல்லவாவு பாகத்தை இறுக்கிப் பிடித்துக்கொள்ளவேண்டும்; ஆனால், நோயாளிக்கு நோயுண்டாகாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். இவ்வாறு பிடிப்பதனால், இரத்தவோட்டமானது தலைக்குச் செல்லாமல் சுற்றுத் தடைப்படும். இயற்கையாக ஒருவன் தூக்கும் பொழுது, அவனது மூளையில், அவன் விழுந்திருக்கும்பொழுது இருக்கும்வண்ணம் இரத்தவோட்டம் இராது. கூடியவனரால் மூளைக்குச்செல்லும் இரத்தவோட்டத்தைக் குறைப்பதனால், ஒருவிதமான தூக்கமயக்கத்தை உண்டாக்கக்கூடும். இம்மயக்கத்திற் சொல்லும் உமது பிரபோதவர்த்தைகளுடைய சத்தி அழிந்ததாக இருக்கும் பிறகு, நோயாளி கன்னை முடிக்கொண்டு புனைவு ஆகியுடன் தூங்க வேண்டுமென்று கீர் கினைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற கிளைத்துப்போனேன்; எனக்குத் தூக்கம் வருகிறது" என்ற திருப்பதிருப்பதிச் சொல்லிக் கொண்டே யிருக்கும்படி நோயாளியைச் சொல்லவும். அவர் அப்படி சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது அவருடைய தலையை வலதுபுறமாகச் சுற்றவும்; அதாவது, தலையின்மீது ஓர் கைக்கயிற்றை மேல்நோக்கிப் படுக்கவைத்தால், அவருடைய முட்கள் சுழற்றமாகச் சுற்றமோ அப்புறமாகச் சுற்றவும். அதிர்வாகும் வகையில் இவ்வாறே செய்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். கீர் தலையைச் சுற்றும் போது மெதுவாகச் சுற்றவேண்டும். அவ்வாறு சுற்றிக்கொண்டிருக்கும்போது, "கீர் யிகவும் கிளைத்துத் தூக்கமயக்கமுள்ளவராக இருக்கிறீர்; என்னுடைய குரலைத்தவிர வேறொருபுறமும் உமது காதில் விழவில்லை. இப்போது யாராவது உம்மைக் கூப்பிட்டால் கீர் பதில் சொல்லமாட்டீர்; ஏனெனில், அவர் கூப்பிடுவது உமது காதில் படவில்லை. காண் பத்து என்னுடையதற்குள் அயர்ந்து தூங்கிவிடுவீர்"

No. 13.

இப்படமானது, புறங்கையிலுள்ள சுட்ட காயத்திற்குத் குளிர்ந்த மூச்சை உபயோகிக்கும் வழியைக் காட்டுகிறது.

என்று சொல்லவேண்டும். பத்துவரையில் மெதுவாக எண்ணிவிட்டு, பிறகு, “நீர் தூங்கிவிட்டீர்; எல்லாம் ஒரோ இருட்டாக இருக்கிறது” என்று சொல்லவேண்டும். பிறகு தலையைச் சுற்றுவதைக் குறுக்கிச் கொண்டேவந்து, கடைசியாக, சுற்றுவதை நிறுத்திவிடவேண்டும். அவரோ தம் தலையைச் சுற்றிக்கொள்ளும்படி விடக்கூடாது. அவர் ஆப்படி செய்வாராகில், “ஐயா! நீர் எவ்வாறு உமது தலையையும் சுற்றிக்கொண்டு, அதேசமயத்தில் தூக்கத்தையும்பற்றி நினைக்கக்கூடும்?” என்று அவரைக்கேட்கவேண்டும். தலையைச் சுற்றுவதைக் குறைத்துக்கொண்டுவரும்போது, “நீர் தூக்கமயக்க முள்ளவராக இருக்கிறீர்” என்று ஒரேவிதமான சமகொளியுடன் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கவேண்டும். தலையைச் சுற்றுவதை கிதுத்தினவுடன், கழுத்தின் பின்புறத்தில் அழுத்திப் பிடித்திருக்கும் பிடியைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தளர்த்தவேண்டும். ஆனால், இடதுகையை அந்நிலையிலேயே வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். உடனே வலதுகையின் பிடிப்பைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தளர்த்தி, அதை, நோயாளியின் இருதயத்தின்மீது வைக்கவும். பிறகு, அவரிடம், “நீர் ஆழ்ந்து மூச்சு விடுகின்றீர்” என்று சொல்லவும். அவர் மூச்சை உட்கொள்ளும் பொழுது இருதயத்தின்மீது வைத்த கையை அழுத்தாமல் தளர்த்தி, மூச்சுவிடும்போது அதைச் சுலபமாக்குவதற்காக அக்கையை அழுத்தவேண்டும். “நீர் வேகமாக மூச்சுவிடுகிறீர்; நீர் ஆழ்ந்து மூச்சு விடுகிறீர்; என்குரலைத்தவிர வேறொருசுப்பதும் உமது காதிற் கேட்கவில்லை” என்று அவரிடம் சொல்லவேண்டும். இவ்வாறு செய்யும் போதெல்லாம், இடைவிடாது ஏதாவது சொல்லிக்கொண்டே இருக்கவேண்டும். அவரைத் தூங்கச்செய்தவுடன், அவர் நீர் சொல்லும் பிரபோதங்களை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஸ்திதியில் இருப்பார். எந்த வியாதியையும் காந்தசத்தியின்வைத்தியத்தினாலோ, மருத்தினாலோ அல்லது எவ்விதவைத்தியத்தினாலோ சொஸ்தம் செய்வதில், பிரபோதமே முக்கியமான அம்சமாக இருக்கிறது.

(3) நோயாளியின் தலையின்பக்கத்தில் விரல்களைவைத்து, உமது பெருவிரல்களைக் கண்ணுக்குச் சுற்று மேலாக அவர்நெற்றியின்மீது இருபெருவிரல்களும் ஒன்றையொன்று தொழென்று வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். (2-ஆவது நம்பர் படத்தைப் பார்க்கவும்) பிறகு, பெருவிரல்களை நெற்றியின் நடுவிலிருந்து வெளிப்புறமாக மெதுவாக இழுத்துக்கொண்டு, கண்ணப்பொறியின்மீது கொண்டுவரவும், இவ்வாறு

No. 14.

இப்படமர்ந்து, மணிக்கட்டுக் கீல்வாயுரோகத்துக்கு வைத்துப் செய்யும் வழியைக் காட்டுகிறது.

இரண்டு அல்லது மூன்று நிமிஷநேரம் செய்யவும். மற்ற விரல்களைச் சுமமா வைத்திருக்கவும். பெருவிரல்களை இழுக்கும்போது, “தூங்குவாய்; தூக்கமயக்கம் வருகிறது; வந்துகொண்டிருக்கிறது; கிட்டிவிட்டது; இதோ வந்துவிட்டது; தூங்குவாய்; அயர்ந்து தூங்குவாய்” என்று சொல்லவேண்டும். பேசும்போது, மெதுவாகவும் நிச்சயமாகவும் சமக்குரலாகவும் பேசவேண்டும்.

(4) நோயாளிக்கு வலப்பக்கத்தில் நின்றுகொண்டு, உமது இடக்கைப் பெருவிரலை அவரது முக்கின் அடிப்பாகத்தில் வைத்து, இடக்கைவிரல்களை அவரது உச்சந்தலையில் வைக்கவும். உமது வலக்கையானது பக்கத்தில் தொங்கிக் கொண்டிருக்கலாம். (3-வது நம்பர் படத்தைப் பார்க்கவும்.) தூக்கம் வருவிக்கும் வார்த்தைகளை உச்சரிக்கவும்; மெதுவாகவும் நிச்சயமாகவும் சமக்குரலாகவும் உச்சரிக்கவும்.

(5) விரல்களின் முதற்கணுக்களுக்கும் நகங்களுக்கும் மத்தியில் நகத்தின் மூலத்தை அழுத்துவதனால் ஒருவளைத் தூங்கச் செய்யலாம்.

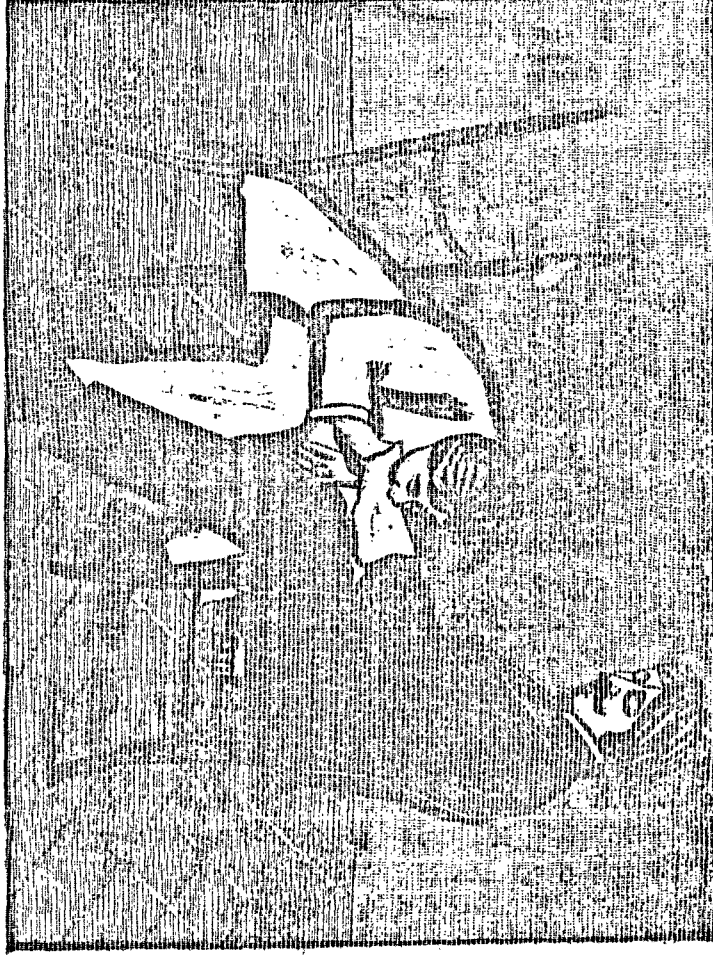
(6) நோயாளியினது கண்ணிற்குள் நேராக உற்றுப்பார்த்துக் கொண்டு “ஒன்று, இரண்டு, மூன்று.....” என்று எண்களை முறையே எண்ணி, அப்படி நீர் ஒவ்வொருவளை எண்ணிவருகிறபோது நோயாளியைக் கண்ணை இமைக்கச் சொல்லுவதனால் அவளைத் தூங்கச் செய்யலாம்.

(7) விரல்களின் நுனிகளை அழுத்துவதனால் ஒருவளைத் தூங்கச் செய்யலாம்.

(8) நோயாளியின் உச்சந்தலையில் மெதுவாகத் தட்டுவதனால் அவளைத் தூங்கச் செய்யலாம்.

(9) இருதயமிருக்கும் இடத்தைச் சுற்றி வட்டமாகச் சுற்றும் பாவனையினால் ஒருவளைத் தூங்கச் செய்யலாம்.

(10) முக்கின் அடிப்பாகத்தின் இருபக்கங்களிலும் கண்களின் நுனிகளிலும் மெதுவாக அழுத்துவதனால் ஒருவளைத் தூங்கச் செய்யலாம்.

No. 16.

இப்படமானது, வாதரோகத்திற்கு வைத்தியம்செய்வது, உஷ்ணமான மூச்சை எவ்வாறு உபயோகிப்பதென்பதைக்காட்டுகி.

(11) கண்களை முடிக்கொள்ளச் சொல்லி, சற்றுமெதுவாக அழுத்துவதனால் ஒருவளைத் தூங்கச்செய்யலாம்.

(12) நோயாளியின் அன்னாசயத்தின்மீது ஓர் வெப்பமான துணியைப் போடுவதனால் அவனைத் தூங்கச்செய்யலாம்.

(13) வலக்கையை நோயாளியின் தலையின் வைத்து, இடைக்கையினால் நோயாளியின் முதுகெலும்புக்கு மேலாகத் தடவுவது போல் பாவனைசெய்வதனால், அவனைத் தூங்கச்செய்யலாம்.

(14) முன்னுவிட்களினால், நோயாளியின் தலையை, மேலிருந்து கீழாகத் தடவிக்கொடுப்பதனால் அவனைத் தூங்கச்செய்யலாம்.

(15) நோயாளியைப் பல எண்ணக்களை பெண்ணவிடாது ஒரே நிலைப்பில் இருக்கச் செய்வதனாலும் தூங்கச்செய்யலாம்.

மனோவசிய தத்துவத்தினால் தூக்கமடைந்தவனை எழுப்பும் விதம்:—

தூக்கம் வருவிப்பதற்கு எவ்வளவுசாதாரியம் வேண்டுமோ அவ்வளவு சாதாரியம், தூக்கத்தைப் போக்குவதற்கும் வேண்டும். இச்சாதாரியம் வழக்கத்தினால் உண்டாகும். மேலிருந்து கீழ்வரும்பாவனைகள், தூக்கத்தை வருவிக்கும். (4-ஆவது நம்பர் படத்தைப் பார்க்கவும்.) கீழிருந்து மேலேபோகும் பாவனைகள் தூக்கத்தைப் போக்கும். (5-ஆவது நம்பர் படத்தைப் பார்க்கவும். அநேகர்விஷயத்தில் தூக்கத்தெளிவிப்பதற்கு, “எழுந்திரு; விழித்துக்கொள்; சரிசரி; எழுந்திரு” என்றாலே போதும். எழுப்புவதற்கு உமது கையைக் கொட்டிச் சப்தம்செய்யலாம். நோயாளியானவன் தூக்கத்தெளிந்து நன்றாக விழித்துக்கொள்ளும் வரையில், கீழிருந்து மேற்புறமாகப் பாவனைகளைச் செய்துகொண்டும், பிரபோதங்களைச் சொல்லிக்கொண்டும் இருக்கவேண்டும். விசி துவதனாலும் சிலர்விஷயத்தில் பலநாண்டாகும். சிலவேளைகளில், கண்ணப்பொறிகளை மேற்புறமாகத் தேய்ப்பதனாலும், முக்கின் அடிப்பாகத்தை மேற்புறமாகத் தேய்ப்பதனாலும் காலிலுள்ள பாதசகைகளின் அடிப்பாகத்தைக் கையினாலாவது யாதேனும் ஒரு பொருளினாலாவது தொடுவதனுங்கடந் தூக்கம் தெளியும்.

No. 16.

இப்படமானது, மனோவசியத்தாவத்தினால் தூங்கிக்கொண்டிருக்கப்பட்ட ஒருவனை எவ்வாறு பிரபோத்தத்தினால் மதுபானம் செய்யும் வழக்கத்திலிருந்து நீக்கும் வழியைத் தெரிவிக்கிறது.

நோயாளியின் தேகத்தைத் தொடரது செய்யும் கைப்பாவனைகளை, அவரை உட்காரவைத்தாரினும் படுக்கவைத்தாரினும் செய்யலாம். அப்பாவனைகள், உச்சந்தலையில் ஆரம்பித்துக் கீழ்ப்புறமாகச் செல்லவேண்டும். (4-ஆவது நம்பர் படத்தைப் பார்க்கவும்.) உமது விரல்களை நோயாளியின்புறமாக ஒரு அங்குல தூரமாகவைத்து அதனுடன் இன்னம் கொஞ்சம் அதிகதூரமாகவே வளைத்துக்கொண்டு, அப்பாவனைகளை மெதுவாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளை முழங்கால் வரையில் கொண்டுபோகலாம். அவ்வாறுசெய்தால், நீர், அவரது முழங்காலை மெதுவாகத் தொடவேண்டியிருக்கும். உமக்கு இஷ்டமானால், இருதயத்துக்குச் சற்றுக்கீழாக அவைகளை நிறுத்திக்கொள்ளலாம். பாவனைகளைச் செய்யும்போது, தூக்கம் வருவிக்கத்தக்க பிரபோதங்களைச் சொல்லலாம்; அல்லது, அவைகளைச் சொல்லாமலே பாவனைகளைமட்டும் செய்யலாம். அநேகர் விஷயத்தில் பிரபோதங்களினால் மிகுந்த பலன் உண்டாகும். சில வழிகளினால் சிலர்விஷயத்தில் அதிகபலன் உண்டாகக்கூடும். மற்றவழிகள் பிரபோதனை மற்றவைபாகப் போனபிறகு, ஒருவழியினால் ஒருவன் தூக்கமடைவானேல், அதைக்கொண்டு மொத்தமாக அதனை எல்லா வழிகளினும் சிறந்ததென்றவது, மற்றையவழிகள் அவன் விஷயத்தில் பலனற்றவைகளானதைக்கொண்டு அவைகள் பிரபோதனைமற்றவைகள் என்றவது அனுமரளிக்கலாகாது.

நோயாளியின்மனத்தில் உண்டாகும் அபிப்பிராயம்:—

“எண்ணிய எண்ணியாங் செய்துப் ; எண்ணியார் திண்ணிய ராகப் பெறின்”

என்பது பெரியோர் அமுதவரக்காதலால், வைத்தியம் செய்வோர் நோயாளியினிடத்தில், அவர் தமது மனவுறுதியை உபயோகிப்பதனால் அது அவரது விபாகிக்கு வைத்தியம் செய்வதில் மிகுந்த உதவி செய்யக்கூடுமென்று சொல்லவேண்டும்; அன்றியும், அவரது விபாகியைச் சொஸ்தமரக்கிக்கொள்ளக்கூடியசக்தி அவரிடத்திலேயே பொருந்திருக்கிறதென்றும் சொல்லவேண்டும். மனத்தேகத்தை அடக்கியாரும் சக்தியை உடையதென்றும், அது தன்னுறுதியினால்

“(இதன் பொருள்) : தாம் அடைய எண்ணிய பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் அவ்வெண்ணியபடியே அடைவர்; எண்ணியவர் அவற்றிற்கு வழியாகிய வினையில் வலிமையையுடையாக்கப்பெற்றால்,

நரம்புகளின்மூலமாக நோயடைந்து இந்நிரியங்களுக்கும் மற்ற நோயடைந்த பாகங்களிலும் காந்த சத்தியை அனுப்பி வியாதியைத் தீர்க்க வல்லதென்றும் நோயாளியிடத்திற் சொல்லவேண்டும். பின்னும், வியாதியானது, காந்தசத்தி நரம்புகள்தி இவைகளின் குறைவினாலோ, அல்லது சீர்க்கேட்டினாலோ உண்டாகிறதென்றும் அவருக்குத் தெரியப்படுத்தவேண்டும். இவ்விதம் செய்வதனால், காந்தசத்தியினால் செய்யும் வைத்தியத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு அனுபவமான ஸ்திதிக்கு அவரைக் கொண்டுவரலாம்.

புத்தி:—

தூக்கம் வரச்செய்து பிணிகளைத் தீர்க்க ஆரம்பிப்பதற்கு முந்திலே, என்னசெய்யப்போகிறோம் என்பதை நீர் நன்றாக நிச்சயித்துக் கொள்ளவேண்டும். அப்படி, நிச்சயம்செய்யாவிடில், ஒருவேளை, நீர் செய்யவேண்டும் செய்கைகளும் சொல்லவேண்டும் பிரபோதங்களும் மாறாட்டமாகப் போகக்கூடும். நீர் ஒருபிழை செய்யும்பொழுது, எல்லாரும் அப்பிழையைக் கவனித்திருப்பாரென்று எண்ணுகிறீர். அதனால், உமது மனம் சலிக்கக்கூடும். நோயாளிகளும், கூடஇருப்பவர்களும், ஏதாவது நீர் பிழைசெய்தால் அதைத் தெரிந்துகொள்ளக் கூடுமளவு இச்சரஸ்திரங்களிற் புரிசயமுள்ளவர்களல்லர். ஆகலினால், நீர், எவ்வளவுபிழைகளைச் செய்தாலும் அவைகளை ஒருவரும் அறிய மாட்டாரென்பதை நீர் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஏனெனில், அது உமக்கு மிகவும் உதவியைத் தரக்கூடியது. நீர் ஒருபிழை செய்தால், செய்ததாகவே கட்டிக்கொள்ளாது, மேல்காரியத்தை நடத்தவேண்டும். அதை ஒருவரும் கவனித்தறியமாட்டார்கள். உமது திறமையைக்குறித்துப் பெருமையாகப் பேசிக்கொள்ளாமல், உமது வேலையை நீர் சாதாரணமாகச் செய்வீரானால், நீர் காரியத்திற் யடைவதற்குத் தடையே யில்லை. நோயாளிகளுக்குத் தினம் இரண்டுமுறை இவ்விதமாக வைத்தியம் செய்யவேண்டும்.

மனம்:—

மனம் என்பது இருகுணமுடையது. அதன் இருபாகங்களில் ஒன்று, தலையின் மேற்பாகத்திலும், மற்றொன்று தலையின் பின்பாகத்திலும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. முற்கூறியது 'விஷயகபுத்தி' (Objective Mind) எனப்படும். அது, யோசனாசக்தி, பகுத்தாாய்ச்சிசெய்யுந் திறமை, மனோநிகுணங்கள் ஆகிய இவைகளெல்லாம் பொருந்தியது; அது, பஞ்சேந்திரியங்களின் மூலமாக விஷயங்

களை அறிந்து கொள்ளும். பிற்கூறியது, 'ஸ்வபுத்தி' (Subjective Mind) எனப்படும். சரீரத்தின் செய்கைகளெல்லாவற்றையும் நடத்துகிறது இதுவே. சுவாசம், இரத்தவோட்டம், ஜீர்ணம், ஆஹாரத்தைப் பக்குவமாகக் கிரகித்துக்கொண்டு தேகத்தின் பலபாகங்களுக்குப் பிரித்து அனுப்புதல், விஸர்ஜன இந்நிரியங்கள் (Excretory organs) தசைநரங்க்கட்டுகள், நரம்புக்கூட்டங்கள் ஆகிய இவைகளெல்லாம், நேரே இதன் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டவைகள். தேகத்திலுள்ள இந்நிரியங்களில் யாதாயினும் ஒன்றுக்குச் செல்லும் இரத்தத்தை அதிகரிப்பிக்கவும் குறைக்கவும் இதற்குச் சக்தியுண்டு. அவ்விதமான இரத்தவோட்டத்தின் வேகத்தைக்குறைக்கவும் அதிகரிப்பிக்கவும்கூட இதற்குச் சக்தியுண்டு. ஆகையினால், தேகத்தில் ஏதாயினும் ஒர்பாகத்தில் உள்ள வேகக்காட்டை இது அதிகரிப்பிக்கவும்கூடும்; தணிக்கவும்கூடும். இது, தனது இஷ்டம்போல் தசைநரங்க்கட்டுக்களை இறுக்கவும் தளர்த்தவும் வல்லது. இது, எதையும் எளிதில் நம்பும்சபாவமுடையது. விஷயகபுத்தியானது, நித்திரையிலிருக்கும்போதாவது அல்லது செயலற்றிருக்கும்போதாவது தனக்கு எதைப் பேர்த்தித்தபோதிலும் அதை ஏற்றுக்கொண்டு, நம்பி, அதன் படி நடந்துகொள்ளும். அந்தப்புத்தி ஜாக்ஜாதையிருக்கும் காலத்திலும், இரத்தப்புத்திதான் முன் ஏற்றுக்கொண்ட போதலையைய அனுசரித்துப் பலமுறை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இப்புத்திக்கு நித்திரைபென்பது இல்லை. இது நித்திரைபோகுமாயின், தேகத்தினது செயல்களெல்லாம் ஓய்ந்துபோய், மரணம் சம்பவிக்கும். ஸ்வபுத்தியானது, பஞ்சுஇந்நிரியங்களைக் கொண்டும் விஷயக புத்தியைக் கொண்டும் விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளுகிறது. இவ்வாறு, மனம் இருகுண முடையதாயிருப்பதை ஆதாரமாகக்கொண்டுதான், மனோவசிகரணவத்தியர்கள் (Mental Healers) தேசத்திலுள்ள வியாதிகளைக்களைந்து, ஆரோக்கியத்தைத் தரக்கூடிய பொருள்கள் தேகத்தில் உண்டாகுமாறு செய்ய முயலுகிறார்கள். ஒவ்வொருவரிடத்திலும் சிலசக்திகள் மறைந்துகிடக்கின்றனவென்றும், அச்சக்திகளினால் மனிததேகத்தைப் பிடிக்கக்கூடிய எல்லாவியாதிகளையும் தீர்த்துவிட்ட முடியுமென்றும், இயற்கையான வழிகளினால் பிணிதீர்த்தல் அல்லது இயற்கை வைத்தியம் என்று வழக்கமாய்க் கூறப்படுவதானது உண்மையாகவே தேகமானது ஸ்வபுத்தியின் உதவியினால் தனது பிணியைத் தீர்த்துக்கொள்ள முயலுவதுதான் என்றும் பெரியோர் வழி

புறுத்திச் கூறியுள்ளார். இப்புக்தி, தேகத்தின் எல்லாத்தொழி
களையும் நடத்தும் அபிகாரம் வாய்ந்ததாகையினால், அவ்வாறு
வைத்தியம்செய்வதற்கு அனுகூலமும் செய்யக்கூடும்; தடையும்
செய்யக்கூடும். ஆகையினால், மனோவசிகரண வைத்தியம் செய்வ
தென்பது, ஸ்வபுத்திக்குச் சரியான போதனைசெய்வதன்மூலமாக
அதைப் பிணிதீர்க்கும்விஷயத்தில் முயன்று, ஜீவாதாரப்பொசிவுநாடி
(Lymph) என்பதன்மூலமாயும், விணர்ஜன இரத்திரியங்கனின்மூல
மாயும், தேகத்திலிருந்து உபிசற்ற அனுக்களையும், பலனழிந்து
பிரயோஜனமற்றவைவரான வஸ்துக்களையும் நீக்கி, அவைகள் இருந்த
விடங்களில் புதிய வஸ்துக்கள் உண்டாகுமாறு புதிதாயும் ஆரோக்ஷி
யத்தைத் தரக்கூடியமுள்ள இரத்தத்தை வேண்டியவளவு தேகத்
தில் ஓடச்செய்விப்பதுதான்.

பிரபோதனையென்னும் பதம், ஸ்வபுத்திக்குச் சொல்லும் போத
னையைக் குறிக்கும். இப்பிரபோதனையை வாய்வார்த்தையினாலவது,
மனதினாலேயேயாவது செய்யலாம். அப்பிரபோதனையை ஒருவன்
தனக்குத்தானேகூடச் செய்துகொள்ளலாம். அது சுயப்பிரபோதனை
யெனப்படும். அது வேறொருவராலும் செய்யப்படலாம். அவர்
பக்கத்தில் இருப்பவராயுமிருக்கலாம்; பக்கத்தில் இல்லாதவராயு
மிருக்கலாம். பிரபோதனைக்குத் தூரமானது ஓர் தடையாகமாட்
டாது. வைத்தியம்செய்பவர் நோயாளியின் பக்கத்தில் இல்லாவிட்
டாலும், அவர்கள் இருவரும் பக்கத்தில் இருந்தால் எவ்வளவு சீக்கி
மாக நோய்தீர்க்கமுடியுமோ.

விவேகவிஷயத்திலும் மனோவசிகரணவைத்தியத்தினால் அடைந்
துள்ள பலன்தான் எவ்விதத்திலும் குறைந்தவைகளல்ல. மூலையானது,
ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தமின்றிக் தனித்தனியாயுள்ள அநேகசக்தி
கள் மிறைந்துள்ளது. ஒவ்வொருவரிடமும் இச்சக்திகள் அதிக
மாகவோ குறைவாகவோ மறைந்திருக்கின்றன. இலந்தைமாத்நி
னது இலையின் கரம்பின்மேலே எழும்பாத ஓர் மொக்கு இருக்கிறது.
அப்படியே விட்டுவிட்டால், அது, ஒருநாளும் வளர்ச்சியடையாது.
ஆனால், அதற்கு அடுத்தாற்போல் மேலே உள்ள கிளையை வெட்டி
விட்டால், தடைப்பட்டிருந்த ஜீவாதாரமானது அதற்குச்சென்று
அதனால் அம்மொக்கு, உடனே பருத்து வளர் ஆரம்பிக்கும். அம்
புதிதாயினால், மறைந்துள்ள சக்திகளில் சில, அவைகளே விருத்தி

செய்வதற்கு விசேஷமுபற்சியைச் செய்யாவிடில், செயல்முபராய்
வெளிப்படாமலேபோய்விடும். ஸ்வபுத்தியானது இரத்தவோட்டத்
தையும் இரத்தப்பரவுதலையும் செலுத்தும் வல்லமையுடையது.
ஆகையால், யாதாயினும் ஒரு சக்திக்கு அனுப்பும் இரத்தத்தை
நிறுத்திக்கொண்டு மற்றொரு சக்தியை வளர்த்து விருத்திசெய்ய
வேண்டுமென்றாக அதற்கு அதிக சத்தத்தை அனுப்பக்கூடும். ஒரு
வன் பட்டப்பட்டுள்ளவனாயும் முன்கோபியாயும், இருப்பானேயானில்;
போராமும் குணக்கைத்தரும் சக்திக்குச் செலுத்தும் இரத்தத்தைக்
குறைப்பதனால் அவனது குணத்தைத் திருத்தமுடியும். ஒருவன்
கூச்சமுள்ளவனாயும், பயந்த சபரவமுள்ளவனாயும் இருப்பானேயானில்
அவன், தன்னம்பிக்கை, போராமும் குணம் இவைகளைத் தரத்தக்கவை
களாயும் முன்கூறிய அவனது குணங்களுக்கு, விசேஷமானவைக
ளாயுமுள்ள சக்திகளை விருத்திசெய்வதனால், தன்னம்பிக்கையினால்
மனவமைதியை யடைந்து தகரியசரவியாய் ஆவான்.

ஒருவனது வாழ்நாளில் ஏற்படக்கூடிய ஒவ்வொரு எண்ணமும்,
வாழ்ந்ததையும், செயலும் மூலையில் எழுதப்பட்டு, மூளை இருக்கும்
காலம்வரையில் அழியாது நிலைத்திருக்கும். ஸ்வபுத்தியானது ஒரு
பொழுதும் ஒருவிஷயத்தையும் மறப்பதில்லை. ஆகையினால், அப்
புத்தியைத் தகுந்த ஸ்திதியில் வைப்போமாகில், வாழ்நாளில் நடந்த
எவ்விஷயத்தையும் நினைவுக்குக்கொண்டெவருமாறு செய்யலாம். இதன்
சக்தியினால், குழந்தைப்பருவத்தில் நடந்த விஷயங்களெல்லாம்,
வெகுகாலமாய் மறக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், நமது மனக்கண்னுக்கு
முன்னே திரும்பவும் நடப்பவைபோல் காட்டப்படுகின்றன.
முக்கியக் கவனிப்பு:—

விசேஷமாக எல்லாக்கரண சம்பந்தமான வியாதிகளும், நாம்
பைப்பற்றிய வியாதிகளும், இரத்திரியங்களைப்பற்றிய வியாதிகளும்
காந்தசத்தியை உபயோகித்துச்செய்யும் வைத்தியத்தினால் தீர்க்கக்
கூடியவைகள். சற்றேறக்குறைய எல்லாவியாதிகளுக்கும் இவ்வைத்தி
யத்தினால் குணமுண்டாகும். இப்புஸ்தகத்தில் கூறப்பட்டுள்ள விஷ
யங்கள் உமக்குச் சிறிதும் விசேஷமற்றவையாகத் தோன்றினாலும்,
மிகவும் சாதாரணமாகத்தோன்றினாலும், அவைகளில் ஒன்றையும்
விடாது அதுஷ்டிக்கவேண்டுமென்று மனதில் உறுதிசெய்துகொள்ள
வேண்டும். ஒருவிஷயத்தையும், அதை நன்றாகப் பரீக்ஷித்தறியுமுன்
இகழக்கூடாது. இவ்வுலகில் மிகவும்பெரிய விஷயங்களே கடைசியில்

மிகவும் சாதாரணமானவைகளாயிருக்கவில்லையா? இப்புஸ்தகத்திலுள்ள விதிகளை அதுஷ்டித்தால் நிச்சயமாக அடையலாமென்று சொல்லியுள்ள மிகவும் ஆச்சரியப்படத்தக்க பலன்களை அவைகள் தரவேண்டுமென்று சொல்லத்தகுந்தவளவு அவைகள் மிகவும் சாதாரணமாக இருக்கின்றனவென்று நீர் நினைக்கக்கூடும். ஆனால், அவைகளைத் தவறாது அதுஷ்டித்து நன்றாகப் பரிசீலித்துப்பார்ப்பீராயின், யாம் புகழ்வதைக்காட்டிலும் நீர் அவைகளைப்பற்றி இன்னம் அதிகமாகப் புகழ்வீர் என்பதற்கு ஐயமில்லை. இதற்குரியுள்ள வழிகள், படிக்கத்தெரிந்தவர்கள் எல்லாரும் கற்றுக்கொள்ளத் தக்கவாறு மிகவும் எளிதானவாய் இருக்கின்றன. இப்புஸ்தகத்தில் கூறியுள்ளவழிகளை, மிகவும்குறைந்த பலன்களைத் தரக்கூடியவைகளாய் இருக்கின்றன. வழிகள் எவ்வளவு அற்பாகத்தோன்றினாலென்ன? அவைகளினால் ஏற்படக்கூடிய பலன்களையன்றோ நாம் பிரதானமாகக் கருகவேண்டும். நோயாளி நோய்திருவது பிரதானமென்று கவனிப்பானே யொழிந்த, அது எவ்வழியினால் தீர்க்கப்படுகிறது என்பதைப்பற்றிக் கவனிக்கவேண்டாம். இவ்வைத்திய முறைகளில் ஒன்றுவது எப்போதும் தவறாது காரியசித்தியைக்கொடுக்கக்கூடியது அன்று. ஆனால், மருந்தினால் தீர்க்கமுடியாத ரோகங்களை யுடைய ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் இவைகளினால் செளக்கியம் அடைந்திருக்கிறார்கள். மனிதனுக்கு இவ்வளவையில்தெரிந்தவைகளுக்குள் இதுதான், மிகவும் குறைந்ததாகவும் இருக்கின்றது. இதனால் செய்யக்கூடிய நன்மையோ அளவற்றது. அந்நன்மையைச் செய்வதற்கு இடமோ எல்லையிலாதது. இவ்விஷயங்களில் இதற்குச் சமமானமானது ஒன்றும் கிடையாது. இயற்கையின்சக்திகளை உண்மையாக அறிந்து சரியாக உபயோகப்படுத்தினால், அகாலமரணத்தை யடைந்த ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் இன்னம் ஜீவித்திருப்பார்கள். அநேகர் இவ்வழிகளின் பிரயோஜனத்தை அறியமாட்டாதவர்களாய், இவைகளை மட்டுமே ஜயம் செய்பவனுடைய எண்ணங்களாகக் கருதுகிறார்கள். அவர்கள், மானிடதேசத்தின் சுபாவத்தையும், அதன்மீது மனது செலுத்தும் சக்தியையும் நன்றாக உணர்வாராயின், இவ்வாறுசொல்லி, தங்களுடைய அறிவினத்தை வெளியிட்டுத் தங்களைப் பரிசுசெய்துக்குப்பாத்திரர்களாக்கிக் கொள்ளமாட்டார்கள். பிராணி தருமருண சாஸ்திரத்தையும், ஆத்மதத்துவ சாஸ்திரத்தையும் (Psychology) அறிந்த எந்தவைத்தியனும், அவன்யோக்கியனாக இருப்பானேல்,

இவ்வழிகளினால் வியாதிகள் சொஸ்தமாகிற சக்தியை மறுக்கவே மாட்டான்; நிச்சயமாக அச்சக்தியை அவன் ஒப்புக்கொள்ளுவான். மருந்தினால் தீர்க்க முடியாமல் கைவிடப்பட்ட நோயாளிகள் பலர்க்கு இவ்வழியினால் வியாதி தீர்ந்திருக்கிறதென்பதையும் அவன் மறுக்க முடியாது. “நான் காரியசித்தியடைவேன்” என்று நீர் மனதில் நிச்சயித்துக்கொள்வீராகில், உமக்குக் காரியசித்தியுண்டாவதற்குத் தடையொன்றுமில்லை. அதுஸ்தானமும் விடாமுயற்சியும்தான் ஜய மடைவதற்கு அவசியமானவை.

நீர், விதிகளையும் வழிகளையும் மெதுவாகவும், ஜாக்கிரதையாகவும் பலமுறை படித்து, ஒவ்வொருவழியும் நன்றாகத் தெரிபுமவனா அவைகளைத் துறையுடன் பயின்று, சிறிது மனவுறுதியோ அல்லது ஊக்கமோ உடையவராயும் இருப்பீராயின், நீர் காரியசித்தியடைவதற்கு ஐயமில்லை. “ஒன்றும் ஒன்றுமீ” இரண்டு” என்பது எவ்வளவு நிச்சயமோ உமக்கு ஜயமுண்டாவதும் அவ்வளவு நிச்சயம். நீர் ஸ்திரபார்க்கும் ஜயம் உமக்குக் கிட்டாவிடில், நான் கூறியவிதிகளைச் சரியாக அதுஷ்டிக்காததே அதன் காரணமாக இருக்கும். இப்புஸ்தகத்தில் இங்குமங்குமுள்ள படங்களில் காணும் நிலைகளை ஜாக்கிரதையாகக் கவனிக்கவேண்டும். அவைகளை நன்றாக அறிந்துகொண்டால், இப்புஸ்தகத்திலுள்ள விஷயங்களை எளிதில் அறிந்துக்கொள்வக்கூடும். காந்தசத்தியினால் செய்யும் வைத்தியத்தைப்பற்றிய இப்புஸ்தகம், உலகத்தாருக்குத் தற்காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் ஆசையைப் பரிபூர்த்திசெய்வதற்காகத்தான் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்படிப்போர், இதற்குறித்துள்ள விதிகளை அதுஷ்டித்தால், அவர்கள் அடையும் பலனானது அவர்களுக்கு மிகவும் திருப்திகரமாகவே யிருக்குமென்பது தின்னம். இப்பூலோகத்தில் இயற்கையாக ஏற்பட்ட விதிகளை மீறிநடந்து, தனது ஆரோக்கியத்தைத் திரும்பவும் அடைவதற்கு இயற்கையாக ஏற்பட்ட வழிகளை அதுசரிக்க மாட்டேன் என்று முர்க்கத்தன்மாக இருப்பவன் அகாலமரணம் அடையக்கூடும் என்று எண்ணுவது சகஜம்தானே. ஆகையினால், நீர்ஜபம் என்பது இருக்கும் பெட்டியின் திறவுகோலைச் சம்பாதித்து உயர்ந்த ஸ்திதியையும், செல்வத்தையும் அடைய விரும்புகிறீரா? அல்லது, சாதாரண ஜனங்களிலொருவராய்க் கஷ்டஜீவனம்செய்து, தரித்திர தசையில் கீர்த்தியும் கண்ணியமுமின்றி இறக்க விரும்புகிறீரா? என்பதைத் தீர்மானித்துக்கொள்ளவேண்டியது நீர்தான்.

* “முயற்சி திருவினை யாக்கும்; முயற்றின்மை
இன்மை புகுத்திவிடும்” (திருக்குறள்)

காந்தசத்தியினால் பலவியாதிகளைத் தீர்க்கும் விதம்.

முகத்தின் நாய்ப்புக் குத்தல்.

நோயாளிக்கு முகத்தில் எத்தப்புறத்தில் குத்தல்வலி இருக்கிறதோ அந்தப்புறத்தில் கைப்பாவனைகளைச் செய்வது சௌகரியமாக இருக்கும்வண்ணம், நோயாளியைப் படுக்கும்படி செய்யவும், அவரைக் கண்ணை மூடிக்கொள்ளச்சொல்லி, தமது குத்தல்வலியானது காந்தசத்தியினால் தீர்ந்துவிடுமென்று மனதில் உறுதியாக நினைத்துக் கொள்ளும்படி சொல்லவும். வேறுவித எண்ணங்களைத் தம்மனதில் புகவிடாமல் இதைப்பற்றியே நினைத்துக்கொண்டிருக்கும்படி சொல்லவும். குத்தல்வலியிருக்குமிடத்தை உற்றுநோக்கி, உமது மனதை அடக்கி அதன்மீது செலுத்தி, அக்குத்தல்வலியானது அந்நோயாளியை விட்டகலவேண்டுமென்று மனவுறுதியுடன் நினைக்கவும். நோயாளியின் உச்சந்தலையில் ஆரம்பித்துக் கீழ்ப்புறமாகக் கண் தெலும்புகளின்மேலாக (முகத்தின் இருபக்கத்திலும்) மோவாய்க் கட்டைவரையில் கையினால் தடவுவதுபோல் பாவனைசெய்து, ஒவ்வொருதரம் அவ்வாறு செய்த பிறகும் கைகளை உதறிவிடவேண்டும். முகத்தின் எந்தப்பக்கத்தில் குத்தலிருக்கிறதோ, அந்தப்புறத்திலுள்ள காற்றினால், உஷ்ணமான மூச்சை வாயினால் விடவேண்டும். சாதாரணமான கைப்பாவனைகளைச் செய்தபின், இரண்டு கிமிஷநேரம் துடிப்பதுபோன்ற பாவனையைச் செய்யவேண்டும். நோயாளிக்கு, நல்ல பெரிய ஆழ்ந்த மூச்சை உட்கொண்டு சீக்கிரம் அதை வெளியிடும்படி சொல்லவும். அவரை இவ்வாறு மூன்றுதரம் செய்யச் சொல்லவும் இவ்வாறு செய்வதெல்லாம் பத்துகிமிஷத்தில் முடிய வேண்டும்.

தலைவலி.

சாதாரண நாற்காலியொன்றில் நோயாளியை உட்காரச்சொல்லவும். தீர், அவருக்குப் பின்புறத்தில் நின்றுகொண்டு, அவருடன் தலை உமது கரீரத்தின்மீது சாய்ந்துபொருந்தும்படி வைத்துக்கொள்

(இதன் பொருள்) : முயற்சி செல்வத்தை வளர்க்கும்; அம்முயற்சியில்லாமை தரித்திரத்தைக் கொடுக்கும்.

ளவும். சில கிமிஷநேரம் இரண்டுகைகளினாலும் அவர்கொற்றியின் குறுக்கே தடவுவதுபோலப் பாவனைசெய்து, கைகளின் மேற்புறமாகக் கைகளை எடுத்துவிடவேண்டும். (6-ஆவது நம்பர் படத்தைப் பார்க்கவும்.) இவ்வாறு சாதாரணபாவனைகளைச் செய்தபின், இரண்டு கிமிஷநேரம் துடிப்பதுபோன்ற பாவனைகளைச் செய்யவும். தலையின் முன்புறத்திலும், பின்புறத்திலும், இருபக்கங்களிலும் நன்றாக அழுத்தவும். நோயாளிக்கு, பெரிய ஆழ்ந்த மூச்சை உட்கொண்டு அம்மூச்சைச் சீக்கிரத்தில் வெளியிடும்படி சொல்லவும். இவ்வாறு மூன்றுதரம் செய்யச் சொல்லவும். பிறகு, நோயாளியின்முன்னே போய் நின்றுகொண்டு, உமது கைகளைத் திடீரெனப் பலமாகக் கொட்டி, அவரைக் கண்களை சிழித்துக்கொள்ளும்படி சொல்லி, அவரை உற்றுப்பார்த்தவண்ணமாக, உமது சக்தியில் உமக்கு மிகுந்த நம்பிக்கை உண்டென்பதைக் குறிக்கும் முகத்துடன், தைரியமாக, “இப்பொழுது வலி குறைந்திருக்கிறதன்றோ?” என்று கேட்க வேண்டும்.

(2) தலைவலியைத் தீர்ப்பதற்கு, நோயாளியின் தலைமீது உமது கைகளைச் சில கிமிஷநேரம்வரையில் வைத்திருக்கவும், பிறகு, கைகளினால் தடவுவதுபோலப் பாவனைகளைச் செய்து, கைகளின்மேலாகத் திரும்பவும் திரும்பவும் கைகளினால் தடவுவதுபோலப் பாவனைகளைச் செய்யவும். பிறகு, கைகள் உஷ்ணமாடந்து, தலைவலி தீரும். கட்டையாக, நோயாளி, பெரிய ஆழ்ந்த மூச்சை மூக்கினால் உட்கொண்டு அதை வினாவாக வாயினால் வெளியிடும்படி அவர்க்குச் சொல்லவும்.

(3) நோயாளியைச் சௌகரியமாக ஓர் நாற்காலியின்மீது உட்காரச்செய்து, அவருக்குத் தம் தேகத்தைத் தளர்த்த சூத்திரத்தில் வைத்துக்கொள்ளும்படி சொல்லவும். பிறகு, ஒரு கைக்குட்டையை அநேக மடிப்புக்களாக மடித்து, அதை, நோயாளி இடத்தின்மீது வைக்கவேண்டும். பிறகு, நரசித்துவாசங்களின்வழியாகக் காற்றை உட்கொண்டு, அதை வாயினால் பலமாகக் கைக்குட்டையினுடையதையும் இவ்வாறு, குறைந்தபட்சம் ஆறுதரமாவது செய்யவும்.

(4) நோயாளிக்கு, குப்புறப்படுத்துக்கொண்டு தனது தலையைத் தனது கைகளின்மீது வைத்துக்கொள்ளும்படி சொல்லவும். பிறகு, கண்களை மூடிக்கொண்டு கூடியவரையில் தனது தசைநரீங்கங்களைத்

தளர்த்திக்கொள்ளச் சொல்லவும். பிறகு, உமது வலக்கையை நோயாளியின் தலையிலே வைத்து, உமது மனவுறுதியினுடைய எல்லாவற்றையும் ஜயிக்கவல்ல முயற்சிகொண்டு, தலைவலியை விரட்டவேண்டுமென்று, ஸ்திரமான் மனதுடன் கிணங்கவும்.

(5) கண்களை மூடிக்கொள்ளும்படி நோயாளிக்குச் சொல்லி, அவனது நெற்றியின்மீது உமது வலக்கையையும், அவனது தலையின் பின்புறத்தில் உமது இடக்கையையும் வைத்துக்கொண்டு, சில கண நேரம் தலையை மெதுவாகவும் சமமாகவும் உறுதியாகவும் அழுத்தி, பிறகு, ஒரு கையை உச்சந்தலையின்மீதும், மற்றொன்றை நெற்றியின் மீதும் வைத்து, மறுபடியும் மெதுவாக அழுத்தி, பிறகு, உமது கிரைக்களை அவரது தலையின் இருபக்கங்களிலும், பெருவிரல்களை அவைகளின் துணிகள் ஒன்றையொன்று தொடுமாறு கண்களுக்கு மேலாக நெற்றியின்மீதும் வைத்து, மூன்றுநிமிஷநேரம் பெருவிரல்களை மெதுவாக நெற்றியின் மத்தியிலிருந்து வெளிப்புறமாகக் கண்ணப்பொறிகளின்வரை இழுத்துவிட்டு, பிறகு, தலையின் முன்புறத்திலும் பின்புறத்திலும் முன்போல் அழுத்தவும். பிறகு, நோயாளிக்குப் பின்புறத்தில் நின்றுகொண்டு, உமது கைவிரல்கள் அவரது நெற்றியின் மத்தியைத் தொடுமாறு அவர்நெற்றியின்மீது உமது கைகளைவைத்து, மேலிருந்து கீழ்ப்புறமாகக் கண்ணப்பொறிவரை தடவுவதுபோலப் பாவனைசெய்து, ஒவ்வொருபாவனைக்குப்பிறகும்கைகளைத் தலையிலிருந்து அப்பால் எடுத்து உதறவும். இவ்வாறு மெதுவாகத் திரும்பத்திரும்பச்செய்யவும். பிறகு, அவருக்குமுன்னால் நின்றுகொண்டு, கைவிரல்கள் ஒன்றையொன்று தொடுமாறு அவர்நெற்றியின்மீது உமது கைகளை வைத்துக்கொண்டு, அவர்க்கு, பெரிய முச்சை முக்கினால் உட்கொண்டு சீக்கிரமாக வாயினால் வெளிவிடும்படி சொல்லவும். அவர் முச்சுகளிடம்போது, உமது இருகைகளையும் நெற்றியிலிருந்து கண்ணப்பொறிகளின்பக்கமாக எடுத்து உதறவும். இவ்வாறு மூன்றுதரம் செய்யவும். பிறகு, நோயாளியின் முகத்திற்குமுன்பு, கிரைவாக உமது கைகளை ஆட்டவும். இவ்வாறு செய்வதனால் நோயாளிக்கு மிகுந்த குளிர்ச்சியும், அதனால் சிரமப்படுகாரமும் உண்டாகும். பிறகு, அவரிடம், “நீர் கண்ணைத் திறக்கும்போது, உமக்கு வலி குறைந்திருக்கும். நான் மூன்று என்று எண்ணும்போது, நீர் விழித்துக்கொள்ளவேண்டும்” என்று சொல்லவும். பிறகு, “ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, உமது கண்களைத் திறவும்.

உமது தலைவலி குறைந்துவிட்டது” என்று சொல்லவும். எழுந்து சிறிது நடக்கும்படி நோயாளிக்குச் சொல்லவும். இம்முறையைச் சரியாக அதுஷ்டித்தால், விசேஷமாக எவ்விதத் தலைவலியும் நீங்கும். நீர் குணம்செய்வதைப் பார்த்தால் உமக்கே ஆச்சரியம் உண்டாகும். இவ்வாறு செய்வதனால் தலைவலி நீங்காவிட்டால், தலைவலி எங்கேயிருக்கிறதென்று தெரிந்துகொண்டு, கண்மாக மடித்த துணியையே அல்லது கைகுட்டையையே அவ்விடத்தின்மீது போட்டு, முக்கினால் முச்சை உட்கொண்டு உஷ்ணமான முச்சை வாயினால் விட்டு அத் துணியினூடே அல்லது கைகுட்டையினூடே ஊதவும். இவ்வாறு பலமுறை செய்யவும்.

பல்வலி

நோயாளியானவன் ஒரு நாற்காலியில் படுத்துக்கொண்டாவது உட்கார்ந்துகொண்டாவது இருக்கவேண்டும் வலியுள்ளபல்லானது முகத்தில் எந்தப்புறத்திலிருக்கிறதோ, அந்தப்புறத்தில், மேலாக இரண்டுகைகளினாலும் தடவுவதுபோலப் பாவனை செய்யவேண்டும். பிறகு, இரண்டுநிமிஷநேரம் துடிப்பதுபோன்ற பாவனைகளையும் செய்யவும். நோயாளிக்கு, பெரிய ஆழ்ந்த முச்சை உட்கொண்டு, அம்முச்சைச் சீக்கிரத்தில் வெளியிடும்படி சொல்லவும். அவரை இவ்வாறு மூன்றுதரம் செய்யச்சொல்லவும் வலியுள்ளபல் முகத்தில் எந்தப்பக்கத்திலிருக்கிறதோ, அந்தப்பக்கத்துக் காசிற்ருள், உஷ்ணமான முச்சை வாயினால் ஊதி வெளியிடவேண்டும். இவ்வாறு செய்வதெல்லாம், பத்தியிஷ்டங்களுக்குள் முடியவேண்டும்.

கண்ணின் உபத்திரவங்கள்

கண்ணுபத்திரவங்களெல்லாவற்றிற்கும் காந்த சத்தியினால் செய்யும் வைத்தியத்தில் ஓரோமுறைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது: நோயாளி படுத்திருக்கவேண்டும். நெற்றியில் ஆரம்பித்துக் கீழ்ப்புறமாகக் கண்களின்மேலாகவந்து, முக்கின் கீழ்ப்பக்கத்துக்கெதிரே முகத்தின் இருபக்கங்களிலும் இறவகுவதுபோல் இருகைகளினாலும் பாவனை செய்து, கைகளை உதறிவிடவேண்டும். இரண்டு நிமிஷநேரம் அதே மார்க்கத்தில் துடிப்பதுபோன்ற பாவனைகளையும் செய்யவும் வாயினால் உஷ்ணமான முச்சை இரண்டுகண்களின்மீதும் ஊதவேண்டும். இவ்வாறு செய்வதெல்லாம் சுமார் பத்தினேந்து நிமிஷங்களுக்குள் முடியவேண்டும்.

சேவிதே

காந்தசத்தியினால் வைத்தியம் செய்வதில், காந்தசத்தியினால் எல்லா வியாதிகளுக்கும் ஒரே முறைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. (7-ஆவது நம்பர் படத்தைப் பார்க்கவும்.) கைகளின் இரண்டாம் மீசல்களை இரண்டு காதுகளுக்குள்ளும் அட்டிக்கொண்டு, சில நிமிஷ நேரம் துடிப்பதுபோல் ஆட்டவேண்டும். பிறகு, அவ்விரல்களைக் காதுகளிலிருந்து நேராக வெளியே எடுத்து விலக்கி, உதறிகிடவும். காதுகளுக்குள், உஷ்ணமான மூச்சை மூன்று நான்குதரம் வரையினால் ஊதி விடவும். பிறகு, நோயாளிக்கு, பெரிய ஆழ்ந்த மூச்சை உட்கொண்டு அம்மூச்சைச் சீக்கிரத்தில் வெளியிடும்படி சொல்லவும். இவ்வாறு செய்வதெல்லாம் சுமார் பதினேந்து நிமிஷங்களுக்குள் முடிய வேண்டும்.

காது நோய்

நோயாளியை நேராக, சௌகரியமாக ஓர் நாற்காலியின்மீது உட்காற்றிக்கொண்டு, கண்ணை மூடிக்கொண்டு தனது காதுகளுக்குள் ஒவ்வொரு விரலை வைத்துக்கொள்ளும்படி சொல்லவேண்டும். பிறகு, உமது இடத்தைப்பெற்றவர்களை நோயாளியின் முக்கினிமீது அவனது இருகைகளுக்கும் இடையே வைத்துக்கொண்டு, உமது வலக்கையை நோயாளியின் தலைமீது வைக்கவும். நோயாளியின் நேர்வானது அவனைவிட்டு விலகிற்று என்று மிகுந்த மனவுறுதியுடன் உமது மனதுக்குள்ளேயே பிரதிபாதிக்கச் சொல்லவேண்டும். இவ்வாறு, குறைந்தபட்சம் பத்துநிமிஷநேரமாகவது செய்யவேண்டும். பிறகு, நோயாளி தனது நாசிக்குவாங்கலின் வழியாக மூச்சை உட்கொண்டு சுவாசத்தை வாய்வழியாக வெளியிடும்படி சொல்லவும். இவ்வாறு சுமார் மூன்றுதரம் செய்யச்சொல்லவும்.

நரல் வியாதிகள்

காந்தசத்தியினால் செய்யும் வைத்தியத்தில், காமாண்டி (Jaundice) நரலில் உதிராதிகளின் (Congestion of the Liver) முதலான எல்லாவித நரல் வியாதிகளுக்கும் ஒரே முறைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நோயாளியைக் குப்பிறப் படுக்கவைக்கவேண்டும்; அல்லது நோய் நிறுத்திவைக்கவேண்டும். தேசமுழுவதற்காகக் கையினால் தடவுவது போலப் பாவனை செய்து, இடுப்பின்னடையில் வந்தவுடன் கைகளை

பெடுத்து உதறிகிடவேண்டும். (8-ஆவது நம்பர் படத்தைப் பார்க்கவும்.) இரண்டு நிமிஷநேரம் அதே மார்க்கத்தில் துடிப்பதுபோன்ற பாவனைகளைச் செய்யவும். பிறகு, அவரை, திரும்பி மேல்கோக்கிப் படுத்திவைத்து, அன்னாசயத்தின் (Stomach) மேலாகவும் மூடலின் (Bowel) மேலாகவும், இருகைகளினாலும் தடவுவதுபோல் பாவனைசெய்து, இடுப்பின் பக்கத்தில் எடுத்துவிடவேண்டும். நரலின் மீது உஷ்ணமான மூச்சை ஊதி விடவேண்டும். இவ்வாறு, மூன்று ஆறு தடவை செய்யவும். பிறகு, நோயாளிக்கு, மூன்றுதரம் பெரிய ஆழ்ந்த மூச்சை உட்கொண்டு, அம்மூச்சை விசுவாசம் வெளியிடும்படி சொல்லவேண்டும். இவ்வாறு செய்வதெல்லாம், பதினேந்து நிமிஷங்களுக்குள் முடியவேண்டும்.

அன்னாசயத்தைப்பற்றிய வியாதிகள்

இவற்றில் அஜீரணம் (Indigestion) அன்னாசய வேக்காடு (Gastritis) வயிற்றுநோய், குண்மேசோகம் (Dyspepsia) முதலியன அடங்கும். காந்தசத்தியினால் வைத்தியம் செய்வதில், அன்னாசயத்தைப்பற்றிய வியாதிகளெல்லாவற்றிற்கும் ஒரே முறைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நோயாளியை, மேல்கோக்கிப் படுக்கவைத்து, கண்ணை மூடிக்கொள்ளச் சொல்லவும். நோயாளியின் வலப்பக்கத்தை உமது இடக்கையினாலும் இடப்பக்கத்தை உமது வலக்கையினாலும், இரண்டு கைகளினாலும் அன்னாசயத்தின் மேலாக அடிவயிறு வரையிலும் வயிற்றின் குறுக்கே தடவுவதுபோல் பாவனைசெய்து, (9-ஆவது நம்பர் படத்தைப் பார்க்கவும்.) ஒவ்வொரு பாவனையின் முடிவிலும் கைகளை உதறிகிடவேண்டும். இவ்விதமான பாவனைகளைப் பத்து நிமிஷநேரம் செய்யவேண்டும். பிறகு, இரண்டுநிமிஷநேரம் அதே மார்க்கமாகத் துடிப்பதுபோல் பாவனையைச் செய்யவும். உஷ்ணமான மூச்சை நான்கு அல்லது ஐந்துதரம் அடிவயிற்றின்மீது உமது வாயினால் ஊதி விடவும். பிறகு, நோயாளி பெரிய ஆழ்ந்தமூச்சை உட்கொண்டு, அம்மூச்சைச் சீக்கிரத்தில் வெளியிடும்படி அவர்களுக்குச் சொல்லவும். இவ்வாறு மூன்றுதரம் செய்யச் சொல்லவும். இவ்வாறு செய்வதெல்லாம், சுமார் இருபது நிமிஷநேரத்தில் முடியவேண்டும்.

இரப்பை வியாதிகள்

நோயாளியை மேல்கோக்கிப் படுத்தும்படி செய்து, அவன் தனது கைகளை மூடிக்கொண்டு அடிவயிற்றில் தனது தேகத்தைத்

தளர்த்திக்கொள்ளும்படி அவனுக்குச் சொல்லவும். பிறகு, உமது இடக்கையை நோயாளியின் அன்னாசயத்தின் அடிப்பாகத்தின்மீது வைத்துக்கொண்டு, நோயாளியின் தலையின்மீது உமது வலக்கையினால் தடவுவதுபோல் பாவனைகளைச் செய்யவும். அப்போது, நோயாளியின் வலதுகன்னப்பெறியை உற்றுப்பார்த்துக்கொண்டு, அவனுடைய நோவு தீர்ந்துவிட்டதென்று மனவறுதியுடன் பிரபோதமாக உமது மனதுக்குள்ளேயே சொல்லவும். இவ்வாறு பத்துநிமிஷநேரம் செய்யவும். கடைசியாக, முன்றுதரம் அவர் நாதத்துவாராக கணினால் முச்சை உட்கொண்டு வாயினால் வெளியிடும்படி சொல்லவும். பிறகு, குப்புறப்படுத்துக்கொள்ளும்படி அவர்க்குச் சொல்லவும். பிறகு, கொஞ்சம் சாமான மணல் எடுத்துக்கொண்டு, அதை இரண்டு சிறுபந்துகளாகச் செய்து, ஒவ்வொன்று ஒவ்வொரு குண்டிக்காயின் மேலாக இருக்குமாறு அவைகளை அவனது முதுவின்மீது வைக்கவும். பிறகு, அவ்விருபந்துகளின் மீதும் மூறிமாறி உமது திருஷ்டியை உறுத்திச்செலுத்தி, உமது மனதுக்குள்ளாகவே நோய்தீரும் என்று பிரபோதமாகச் சொல்லவும்.

குண்டிக்காய், மற்ற முத்திரச்ம்பந்தமான

இத்திரியங்கள் ஆகிய இவைகளைப்

பற்றிய வியாதிகள்.

இவற்றில் உதிரத்தில் முத்திரம்கலந்திருத்தல், சலாசயவிபரங்கள், சலாசயவேக்காடு முதலியன அடங்கும். நோயாளியைக் குப்புறப்படுக்கவைக்கவும்; அல்லது, நோயை நிறுத்திவைக்கவும். உமது இரண்டுக்கைகளினாலும் நோயாளியின் தோட்பட்டைகளுக்குச் சற்றுக் கீழாக ஆரம்பித்து, உடம்புமுழுவதன்மேலாகவும் இடுப்பைத் தாண்டியும் தடவுவதுபோல் பாவனைசெய்யவும். (8-ஆவது கம்பாப் பட்டத்தைப் பார்க்கவும்.) இவ்விதபாவனைகள் பத்துநிமிஷநேரம் செய்துவிட்டு, இரண்டுநிமிஷநேரம் துடிப்பதுபோன்ற பாவனைகளைச் செய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு குண்டிக்காயின் மேலாகவும், மூன்றுதரம் உஷ்ணமான முச்சை வாயினால் ஊதவேண்டும். நோயாளியை, திரும்பி மேற்புறம் நோக்கிப் படுக்கும்படி செய்து, அடிவயிற்றிற்கு முன்று அல்லது நான்கு அங்குலம்மேலே ஆரம்பித்துக் கீழ்ப்புறமாக அடிவயிற்றின் மேலாகவும் இடுப்பைத்தாண்டியும் கைகளினால் தடவுவதுபோல் பாவனைசெய்யவேண்டும். பிறகு,

இரண்டு நிமிஷநேரம் அடிவயிற்றின் மேலாகத் துடிப்பதுபோன்ற பாவனைகளைச் செய்யவேண்டும். அடிவயிற்றின்மீது முன்றுதரம் உஷ்ணமான முச்சை வாயினால் ஊதவேண்டும். நோயாளிக்கு, பெரிய ஆழந்த முச்சை உட்கொண்டு அம்முச்சைச் சீக்கிரத்தில் வெளியிடும்படி சொல்லவும். இவ்வாறு முன்றுதரம் செய்யும்படிச் சொல்லவும். இவ்வாறு செய்வதெல்லாம், இருபது நிமிஷநேரத்தில் முடியவேண்டும்.

புருஷனது இன்மேந்திரியங்களின் வியாதிகள்

இவற்றில் வீரியமின்மை (Loss of sexual vigor) நீர்க்குலை (Hydrocele) அண்டவாய் (Varicocele) முதலியன அடங்கும். இவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் வைத்தியம்செய்யும் முறை ஒன்றுதான். நோயாளியைக் குப்புறப்படுக்கவைக்கவும். தலையின் பின்பக்கத்தில் ஆரம்பித்து, மேற்புறமாகக் கழுத்தின் பின்புறம், முதுகெலும்பு, கால்களின் பின்பக்கம் ஆகிய இவைகளின்மேலாகக் கையினால் தடவுவதுபோல் பாவனைசெய்து, குதிகாலண்டை வந்ததும் கைகளை எடுத்துவிடவேண்டும். இவ்விதமான பாவனைகளைப் பத்துநிமிஷநேரம் வரையில் செய்யவும். இரண்டுநிமிஷநேரம் அதேமார்க்கமாகத் துடிப்பதுபோன்ற பாவனைகளைச் செய்யவும். முனையின் அடிப்பக்கம், பிச்சி (Small of the back) ஆகிய இவைகளில் ஒவ்வொன்றின்மீதும் நான்கு அல்லது ஐந்துதரம் உஷ்ணமான முச்சை வாயினால் ஊதவும். பிறகு, நோயாளியைத் திரும்பி மேற்புறம்நோக்கிப் படுக்கும்படி செய்து, தேகமுழுவதன்மீதும், நெற்றியில் ஆரம்பித்துக் கீழ்ப்புறமாகக் கன்னங்களின் பக்கமாகவும், மார்பு, அன்னாசயம், அடிவயிறு, இன்மேந்திரியங்கள், கால்களின் முன்புறம் ஆகிய இவைகளின்மேலாகவும், கைகளினால் தடவுவதுபோல் பாவனைசெய்து, கால்கள்களண்டையில் வரும்போது கைகளை எடுத்துவிடவேண்டும். இவ்வாறு பத்துநிமிஷநேரம் செய்துவிட்டு, பிறகு, இரண்டுநிமிஷநேரம் அதே மார்க்கமாகத் துடிப்பதுபோன்ற பாவனைகளைச் செய்யவும். இருதயத்தின்மீது நான்கு அல்லது ஐந்துதரம் உஷ்ணமான முச்சை வாயினால் ஊதவும். நோயாளிக்கு, பெரிய ஆழந்த முச்சை உட்கொண்டு அம்முச்சைச் சீக்கிரத்தில் வெளியிடும்படி சொல்லவும். அவரை, இவ்வாறு முன்றுதரம் செய்யச்சொல்லவும். இவ்வாறு செய்வதெல்லாம், இருபது நிமிஷநேரத்தில் முடியவேண்டும்.

ஸ்திரியனுடைய ஜன்மமேந்திரியங்களைப்

பற்றிய வியாதிகள்

இவற்றில் கருப்பை தன்னிலையிலிருந்து விழ்தல், அண்பாசயத்தின் வேக்காடு, ரூதகக்கட்டு, ரூதகவளி, ரூதக இரத்தவாரி அல்லது கருப்பையிலிருந்து உதிரப்பெருக்கு முதலியன அடங்கும். இவ் வியாதிகளில், ரூதக இரத்தவாரி, கருப்பையிலிருந்து உதிரப்பெருக்கு ஆகிய இவைகள் விஷயத்தில், கையிறற் செய்யும் பாவனையானது தவிப்புறத்திலிருந்து கீழ்ப்புறம் வருவதைத் தடைசீழாக மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும். மற்றவைகளுக்குப் புருஷஜன்மேந்திரிய வியாதி களுக்குச் செய்யும் முறையாசத்தான் வைத்தியம் செய்யவேண்டும். (10-ஆவது நம்பர் படத்தைப் பார்க்கவும்.)

இருதய வியாதிகள்

இவற்றில், இரத்தாசயத்தைப் பேர்த்த சவ்வைப்பற்றிய வியாதி, இரத்தாசயத்தின் அடைக்கும் சவ்வைப்பற்றிய வியாதி, இருதயத் துடிப்பு (11-ஆவது நம்பர் படத்தைப் பார்க்கவும்.) முதலியன அடங்கும். இருதய வியாதிக்கெல்லாவற்றிற்கும் வைத்தியம் செய்யும் முறை ஒன்றுதான். இருதயத்தின்மீது ஈந்து அல்லது ஈந்து தாம் உஷ்ணமான மூச்சை உமதுவாயினால் ஊதவும். நோயாளியைப் பீரீய ஆழந்த மூச்சை உட்கொண்டு அம்மூச்சைத் துரிதமாக வெளியிடுமாடி சொல்லவேண்டும். அவரை, இவ்வாறு மூன்றுதரம் செய்யும்படி சொல்லவும். இவ்வாறு செய்வதெல்லாம், பதினைந்து நிமிஷநேரத்தில் முடியவேண்டும்.

(2) நோயாளிக்கு நோயுண்டாகாதபடி, அவனுடைய விரை வெளும்புகளுக்கு இடையே, உமது பெருவிரலினால் பலமாக அழுத்த வேண்டும். பிறகு, அவனுது தொண்டையிலிருந்து அன்னாசயத்தின் பக்கம் வரையில், சிரமத்தை மாற்றுவதற்குத் தடவிக் கொடுப்பது போல் உமது கையினால் பாவனைசெய்து, பிறகு, அவன், தனது வரையத்திறந்து நாக்கைக் காட்டும்படி சொல்லவேண்டும். பிறகு, நோயாளியை வரைய உறுப்பார்த்துக்கொண்டு, அந்நோயாளியை விட்டு அவ்வியாதி அகலுமென்று மிகுத்த மனவுறுதியுடன் உமது மனதுக்குள்ளாகவே பிரபோதகமாகச் சொல்லவும். இவ்வாறு பத்து நிமிஷம் செய்யவேண்டும். உடைசியாக, நோயாளிக்கு, மூக்கினால்

மூச்சை உட்கொண்டு அதை வாயினால் வெளியிடச்சொல்லவும். இவ்வாறு செய்யும் சமயம் முழுவதும், நோயாளியானவன் கண்ணை மூடிக்கொண்டு செயலற்றவனாக இருக்கவேண்டும்.

இரத்தக் குறைபு

இரத்தசம்பந்தமான வியாதிக்குக்கெல்லாம் நோயாளியின் தேகமுழுவதும் முன்புறத்திலும் பின்புறத்திலும் வைத்தியம் செய்ய வேண்டும். புருஷ ஜன்மேந்திரிய வியாதிக்கின் விஷயத்தில் சொல்லி யிருக்கிறவண்ணம் கையினால் பாவனைகளைச் செய்யவேண்டும். ஈந் தாறுதரம் இருதயத்தின்மீது உஷ்ணமான மூச்சை விடவேண்டும், அவ்வாறே, அன்னாசயத்தின்மீதும் விடவேண்டும். முதலிற்செய்த பாவனைகளின் மாரக்கமாகவே இரண்டுநிமிஷநேரம் துடிப்பது போன்ற பாவனைகளைச் செய்யவேண்டும். நோயாளிக்கு, பெரிய ஆழந்த மூச்சை உட்கொண்டு அம்மூச்சை விரைவாக வாயினால் வெளியிடுமாடி சொல்லவும். அவரை இவ்வாறு மூன்றுதரம் செய்யச் சொல்லவும்.

சுவாச இந்திரியங்களின் வியாதிகள்

இவற்றில் சூயசோகம், சுவாசக்குழாய்களைப்பற்றிய சோகம், தொண்டைக்கட்டு, ஜலதோஷம், சுவாசாசயத்திலிருந்து உதிரப் பெருக்கு, சுவாசாசயத்தைப் பேர்த்த சவ்வைப்பற்றிய வியாதி, சுவாசாசயம், குரல்வளையேக்காடு, உண்ணாக்குவளர்தல், கபகூயசோகம் முதலியன அடங்கும். நோயாளியை, மேல்நோக்கிப்படுத்த வைத்து, கண்களை மூடிக்கொள்ளச் சொல்லவும். இருகைகளினாலும், நோயாளியின் தொண்டையில் ஆரம்பித்துக் கீழ்ப்புறமாக மாப்பின்மேலாக அன்னாசயத்தின் அடிப்பக்கம் வரையினும், தடவுவதுபோல், பாவனை செய்யவும். உமது வலக்கையை நோயாளியின் இடப்புறமாகவும் இடக்கையை வலப்புறமாகவும் கொண்டு வந்து எடுத்துதறிவிட வேண்டும். இவ்விதமான பாவனைகளைப் பதினைந்து நிமிஷநேரம் செய்துவிட்டு, பிறகு, இரண்டு சுவாசாசயங்களின்மீதும் உஷ்ணமான மூச்சை விடவேண்டும். நோயு தொண்டையிலிருந்தால், அதன்மீது உஷ்ணமான சுவாசத்தை ஊதவேண்டும். ஒவ்வொரு சுவாசாசயத்தின் மீதும் மூன்றுதரம் இவ்வாறு ஊதவேண்டும். நோயு தொண்டையிலிருந்தால், தொண்டையின்மீது மூன்றுதரம் இவ்வாறு

ஊதவேண்டும். பிறகு, இரண்டு நிமிஷநேரம் அதேமார்க்கமாகத் துடிப்பதுபோன்ற பாவனைகளைச் செய்யவும். நோயாளிக்கு, பெரிய ஆழ்ந்த மூச்சை உட்கொண்டு அம்மூச்சைச் சீக்கிரத்தில் வெளியிடும் படி சொல்லவும். அவரை இவ்வாறு மூன்றுதரம் செய்யச் சொல்லவும். இவ்வாறு செய்வதெல்லாம், இருபது நிமிஷத்தில் முடிய வேண்டும்.

கபகூய ரோகம்

நோயாளியை ஓர் சாய்வுநாற்காலியின்மீது உட்கா வைத்து, முன்னால் பிடிப்புக்கு ஓர் ஆதாரமும், முழங்கைகளை வைத்துக் கொள்ள ஓர் துண்டும் வைக்கவேண்டும். பிறகு, கண்டிபா முடிப் கொண்டு ஒரு விஷயத்தையும்பற்றி யோசிக்காமலிருக்கும்படி அவர்களுக்குச் சொல்லவும். ஐந்துநிமிஷநேரம், முதுகெலும்பின்மேல் தடவுவதுபோல் பாவனை செய்யவும். சுமார்பின்மீதும், முதுகெலும்பின்மீதும் உஷ்ணமான மூச்சை ஊதவும். அவனது முதுகெலும்பின் மூன்றுநிமிஷநேரம் நன்றாகப் பிடித்துக்கொண்டு, அவனது கைகளில் உள்ள இரத்தத்தாதுக்களை, இரண்டு நிமிஷநேரம் அழுத்தி பிறகு, நோயாளி மூச்சை முக்கின்வழியாக உட்கொண்டு வாயிலிருந்து வெளியிடும்படி சொல்லவும். குறைந்தபட்சம் ஆறுதரம் இவ்வாறு செய்யும்படி சொல்லவும்.

நரம்புகளைப்பற்றிய வியாதிகள்

திமிர்வாதம், நரம்புவேக்காடு, அங்கலிசீர்தி, நரம்புகளின் மிதமிஞ்சின வேக்காடு, வலிப்பு, தூக்கமின்மை முதலியமான நரம்பின் சீர்க்குலைவு, கருப்பவாய் முதலியன இவற்றில் அடங்கும். நோயாளியைக் குப்புறப் படுக்கவைத்து; புருஷ ஜன்மேந்திரிய வியாதிகளின் வைத்தியவிஷயமாகச் சொல்லியவாறே, கையினால் தடவுவதுபோல் பாவனைகள் செய்யவும். பிறகு, தேகம் சிவக்குமாறு அறையவும். (12-ஆவது நம்பர் படத்தைப் பார்க்கவும்.) பிறகு, இருதயம் முனையின் அடிப்பக்கம், பித்திர ஆகிய இவைகளின்மீது உஷ்ணமான மூச்சை வாயினால் ஊதிவிடவும். பிறகு, இரண்டு நிமிஷநேரம் அதேமார்க்கமாகத் துடிப்பதுபோன்ற பாவனைகளையும் செய்யவேண்டும். நோயாளிக்கு, பெரிய ஆழ்ந்த மூச்சை உட்கொண்டு அதைச் சீக்கிரத்தில் வெளியிடும்படி அவர்களுக்குச் சொல்லவும். இவ்வாறு அவரை மூன்றுதரம் செய்யச் சொல்லவும். இவ்வாறு செய்வதெல்லாம், சுமார் இருபது நிமிஷநேரத்தில் முடியவேண்டும்.

சருமத்தைப்பற்றிய வியாதிகள்

இவற்றில் சிலந்தி, சொறி, சிரங்கு, மண்டைக்கறுப்பான், சொறித்தலை, சிலந்திப்பரு, வெந்தபுண், சுட்டபுண், குளிராலுண்டாடும் வீக்கம், கண்டிராலை, அக்கிமுகலியை அடங்கும். நோயுள்ள இடத்திற்குச் சற்று மோலாக ஆரம்பித்து, நோயுள்ள இடத்தைத் தாண்டிக்கீழே சுமார் நான்கு அங்குலதூரம்வரையில் கைகளினால் தடவுவதுபோல் பாவனைகள்செய்து, பிறகு, கைகளை உதறிவிட வேண்டும். இவ்விதபாவனைகளை, சரீரத்தைத் தொடாமல் செய்ய வேண்டும். அதாவது, மேற்கூறியமார்க்கமாகத் தேகத்திற்குக் காலங்குலதூரத்தில் அப்பாவனைகளைச் செய்யவேண்டும். கைகள் தேகத்தைத் தொடக்கூடாது. ஒவ்வொரு பாவனைக்குப்பிறகும் கைகளை உதறிவிடவேண்டும். அவ்வாறு செய்யும்போது, நோயுள்ள இடத்திற்குச் சற்றுமேலே ஆரம்பித்து, அதற்குக்கீழே நான்கு அங்குல தூரம் வரையிலாவது, அல்லது, முனைவரையிலாவது குளிரந்த சுவாசத்தை வாயினால் ஊதிவிடவேண்டும். (குளிரந்த சுவாசத்தைப்பற்றி 12-ஆவது நம்பர் படத்தைப் பார்க்கவும்.) நோயாளிக்கு, பெரிய ஆழ்ந்த மூச்சை உட்கொண்டு அதைச் சீக்கிரத்தில் வெளியிடச் சொல்லவேண்டும். அவரை இவ்வாறு மூன்றுதரம் செய்யும்படி சொல்லவும். இவ்வாறு செய்வதெல்லாம், இரண்டுநிமிஷநேரத்தில் முடியவேண்டும்.

கோணலான சருமம்

கழுத்தின்மீது தொண்டவரை கைகளினால் தடவுவதுபோன்ற பாவனையைச் செய்யவேண்டும். கைகள் தொண்டையைத் தாண்டி னதும், அவைகளை உதறிவிடவேண்டும். கழுத்தை அழுத்தி வேக மாய்ப் பிடித்துக்கொடுக்கவும். ரொட்டிமாவைப்பிசைவதுபோலக் கழுத்தின் தகைநார்க்கட்டுகளைப் பிசைந்துகொடுக்கவும். இவ்வாறு பதினைந்து அல்லது இருபதுநிமிஷநேரம் செய்யவேண்டும். கழுத்தில் வியாதி இருக்கும் இடத்தின்மீது உஷ்ணமான மூச்சை நான்கு முறைவரையினால் ஊதவும். இரண்டுநிமிஷம்நேரம்வரையில் அதே மார்க்கத்தில் துடிப்பதுபோன்ற பாவனைகளைச் செய்யவும். நோயாளி பெரிய ஆழ்ந்த மூச்சை உட்கொண்டு அதைச் சீக்கிரத்தில் வெளியிடும்படி அவர்களுக்குச் சொல்லவும். இவ்வாறு அவரை மூன்றுதரம் செய்யச் சொல்லவும். இவ்வாறு செய்வதெல்லாம், சுமார் இருபது நிமிஷநேரத்தில் முடியவேண்டும்.

மலக்குடலைப்பற்றிய வியாதிகள்.

இவற்றில் இரத்தமூலம், மூலக்கிராணி, புண்புணா முதலியன அடங்கும். நோயாளியைக் குப்புறப் படுக்கவைக்கவேண்டும். இடுப்புக்கு மேலாகவுள்ள முதுகெலும்பின்மீது ஆரம்பித்து, கீழ்ப்புறமாக உடம்பின் அடிப்பாகம்வரையில் இரண்டுகைகளினாலும் தடவுவது போலப் பாவனைசெய்து, கைகளை எடுத்துவிடவேண்டும். இவ்வித பாவனைகள், பத்து அல்லது பதினைந்து நிமிஷம்நேரம்வரையில் செய்யவேண்டும். பிறகு, இரண்டு நிமிஷம்நேரம்வரையில் துடிப்பது போன்ற பாவனைகளைச் செய்யவேண்டும். பிறகு, நோயாளி பெரிய ஆழ்ந்தமூச்சை உட்கொண்டு அதைச் சீக்கிரத்தில் வெளியிடும்படி அவர்க்குச் சொல்லவும். அவரை இவ்வாறு மூன்றுதரம் செய்யச் சொல்லவும்.

மண்டைத்தடிமன்

காந்தசத்தியினால் வைத்தியஞ்செய்து சொஸ்தமாக்குவது மிகுந்த சிரமத்தைத் தாக்கடிய வியாதிகளில் இது ஒன்று. ஆனால், அநேகத்தரம், இவ்வியாதிபாது காந்தசத்தியினாலேயே, மிகவுந் ஆச்சரியத்தை விளைக்கத்தக்கவாறு சொஸ்தமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வியாதியைத் தீர்ப்பதற்கு, இரண்டு கைகளினாலும், உச்சந்தலையில் ஆரம்பித்து நெற்றியின்மேலாக மூக்குதுளியினரையில் தடவுவதுபோல் பாவனைசெய்து, கைகளை உதறிவிடவேண்டும். இவ்வித பாவனைகள் பத்து அல்லது பதினைந்துநிமிஷநேரம் செய்யவேண்டும். தொண்டையில் நோவு இருந்தால், தொண்டை முதல் மார்புவரையில் அவ்வித பாவனைகளைச் செய்யவேண்டும். குடலிலாவது அன்னாசயத்திலாவது நோவு இருந்தால், நோவுள்ள பாகத்தின்மீது அப்பாவனைகளைச் செய்யவேண்டும். பிறகு, இரண்டுநிமிஷநேரம் துடிப்பதுபோன்ற பாவனைகளைச் செய்யவேண்டும். அப்போது, தடிமனுள்ள இடத்தில், உஷ்ணமான மூச்சை வாயினால் ஊதுவிடவேண்டும். நோயாளி பெரிய ஆழ்ந்த மூச்சை உட்கொண்டு அதைச் சீக்கிரத்தில் வெளியிடும்படி அவர்க்குச் சொல்லவும். அவரை இவ்வாறு மூன்றுதரம் செய்யச் சொல்லவும். இவ்வாறு செய்வதெல்லாம், இருபதுநிமிஷத்தில் முடியவேண்டும்.

குடல் வியாதிகள்.

இவற்றில் அதிசாரம், வயிற்றுக்கடுப்பு, மலச்சிக்கல், வயிற்று வலி, வயிற்றுவாய், அடிவயிற்றினிடத்தைப் பிடித்துச் சவ்வின் வேக்காடு முதலியன அடங்கும். நோயாளியை மேல்நோக்கிப்படுக்கவைக்கவும். அடிவயிற்றின்மீது பத்துநிமிஷநேரம் தடவுவதுபோன்ற பாவனைகளைச் செய்யவும். (9-ஆவது நம்பர் படத்தைப் பார்க்கவும்.) பிறகு இரண்டு நிமிஷநேரம் துடிப்பதுபோன்ற பாவனைகளைச் செய்யவும். அடிவயிற்றின்மீது, மூன்றுதரம் உஷ்ணமான மூச்சை வாயினால் ஊதுவும். நோயாளி பெரிய ஆழ்ந்த மூச்சை உட்கொண்டு அதைச் சீக்கிரத்தில் வெளியிடும்படி அவர்க்குச் சொல்லவும். அவரை இவ்வாறு மூன்றுதரம் செய்யச் சொல்லவும். இவ்வாறு செய்வதெல்லாம், இருபது நிமிஷநேரத்தில் முடியவேண்டும்.

எல்லாவித ஜ்வரங்களும்

புருஷ ஜன்மேந்திரிய வியாதிகளின் வைத்தியத்திற்காகச் சொல்லப்பட்டபடியே, தேகமுழுவதன்மீதும், மூன்னும் பின்னும் தடவுவதுபோலப் பாவனைகள் செய்யவேண்டும். இரண்டு நிமிஷநேரம், அதேமாதிரிக் கில் துடிப்பதுபோன்ற பாவனைகளைச் செய்யவேண்டும். பிறகு நிமிஷநேரம் தேகமுழுவதன்மீதும் குளிர்ந்த மூச்சை வாயினால் ஊதுவேண்டும். நோயாளிக்கு, பெரிய ஆழ்ந்த மூச்சை உட்கொண்டு அதைச் சீக்கிரத்தில் வெளியிடும்படி சொல்லவும். அவரை இவ்வாறு மூன்றுதரம் செய்யச்சொல்லவும்.

(2) மேல்நோக்கிப்படுத்துக்கொண்டு தனது கண்களை மூடிக்கொள்ளும்படி நோயாளிக்குச் சொல்லவும். நோயாளியின் சரீரத்தின்மீதுபடாமல், அவ்வாறு தலைமுதல் கால்வரை தடவுவதுபோல் பாவனைசெய்து, அவ்வாறு செய்த ஒவ்வொருதாத்தின் பிறகும், உமது கிரஸ்களை அவைகளிலுள்ள தண்ணீரை உதறுவதுபோல் உதறிவேண்டும். ஜ்வரம் தீரவேண்டுமென்று மனவுறுதியுடன் இச்சித்து, மேற்கூறியபடி பத்துநிமிஷநேரம் செய்யவும். இவ்வாறு செய்யும்போது, கைகளில் எரிச்சல் உண்டானால், உமது கைகளைக் குளிர்ந்த ஜலத்தில் நனைக்கவும். கடைசியாக, மூன்றுதரம் நோயாளி மூக்கினால் மூச்சை உட்கொண்டு அதைச் சீக்கிரமாக வாயினால் வெளியிடும்படி சொல்லவும். ஜ்வரம், கஷயநோய், குஷ்டநோய் ஆகிய

இவைகள் தொத்துவிபாதிக்காததால், நீர் மிகவும் ஜாக்ஜாதையோடு இருக்கவேண்டும்.

தேகத்தின் எப்படித்தலிருந்தாவது இரத்தப்பெருக்கு

இரத்தப்பெருக்கை நிறுத்துவதற்கு, அதிருக்கும் பாகத்தின் மேலாக அதைத் தொடரது அடியிலிருந்து மேற்புறமாகத் தடவுவது போலப் பாவனைசெய்யவேண்டும். (10-ஆவது நம்பர் படத்தைப் பார்க்கவும்.)

பித்தம்

இதற்கு முதலில் தலைவலிக்குச்சொல்லியிருக்கும் முறைபாகவே வைத்தியம் செய்துவிட்டு, பிறகு, குடல் வியாதிகள் என்ற தலை பிண்கிழை சொல்லப்பட்டிருக்கிற வண்ணமாக, அடிவயிற்றின் மேலாகப் பாவனைகளைச் செய்யவேண்டும்.

தலைக்கிறுத்துப்பு

இதற்கும், தலைவலிக்குச் சொல்லிய முறைப்படியே வைத்தியம் செய்யவேண்டும். பிறகு, இருதயவியாதி என்ற தலைப்பெயரிடக் கிழாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற வண்ணமாக, இருதயத்தின் மேலாகப் பாவனைகளைச் செய்யவேண்டும்.

கைபில் கீல்வாயு

ஒரு வஸ்திரத்தைபாவது அல்லது கைக்குட்டையாவது எடுத்துக்கொண்டு நான்கு மடிப்பாக மடித்துக்கொண்டு, நோவுள்ள இடத்தின்மீதுபோட்டு வாயினால் உஷ்ணமான சுவாசத்தை அதன்மீது வைக்கவும். பிறகு சரேலென்று அத்துணியை எடுத்துவிட்டு நோவுள்ள இடத்திற்கு காது அக்குலனூரத்திற்கு மேலாகம்பித்து, அதற்கு காலங்குலனூரம் கீழ்வரையில் நோவுள்ள இடத்தின்மீது தடவிக்கொடுப்பதுபோல் கைகளினால் பாவனைசெய்து, பிறகு, கைகளிலுள்ள ஏதோ ஒர் லஸ்துவை எறிந்துவிடுவதுபோல் கைகளை இழுத்து உதறிவிடவும். இவ்வாறு ஏழு அல்லது எட்டுநடவை செய்யவும். பிறகு, நோயாளியைத் தனது நரையினால் பெரியசுவாசத்தை உட்கொண்டு வாயினால் சிக்கிரமாக வெளிவிடச்சொல்லி, அவர் அவ்வாறு செய்யும் பொழுது நோவுள்ள இடத்தின்மீது, தடவிக்கொடுப்பதுபோல் பாவனைசெய்து, அவர் சுவாசத்தை வெளிவிடும்சமயத்தில் கையை

இழுத்துக்கொள்ளவும். இவ்வாறு மூன்றுநடவைசெய்யவும். பிறகு, இன்னும் சிலநடவை தடவிக்கொடுப்பதுபோல் பாவனைசெய்துவிட்டு, “இப்பொழுது நீர் கண்களைத்திறக்கும்கால் மிகவும் செளகரியமாயிருக்கும்” என்று சொல்லவும். பிறகு, கண்களைத்திறக்கச்சொல்லவும். இவ்வாறு செய்வின், பெரும்பாலும் நோயாளிகளுக்கு மிகுந்த அழகல்லுண்டாகுமென்பதைக் கண்டுக்கொள்வீர்.

கைகளை மேலே வைப்பதனால் வியாதியைச் சொஸ்த மாக்குதல்

காந்தசத்தியினால் ஒருவருக்கு வைத்தியம் செய்வதற்குமுன், உமது கைகளை அவைகளில் இரத்தம் ஓடுமாறு தொங்கவிடவும். பிறகு, மெதுவாக உமது விரல்களை முடிக்கொண்டு, கொஞ்சம்கொஞ்சமாக முஷ்டியை நன்றாக இறுக்கிக்கொள்ளவும். பிறகு, உமது கைகளின் தசைநார்க்கட்டுகளைக் கொஞ்சம்கொஞ்சமாக விறைப்பாகச் செய்துகொள்ளவும். பிறகு, உமது கைகளைத் தளர்த்தவும். ஆனால், முஷ்டிகளை அவ்வாறே வைத்துக்கொள்ளவும். ஒருநிமிஷம் அவைகளை இறுக்கி வைத்துக்கொண்டிருக்கவும். பிறகு, நோயுள்ள இடத்தின்மீது உமது கைகளை வைக்கவும். நோயாளியின்மீது அநாயிஷ்ட நேரம் வைத்திருந்துவிட்டு, பிறகு, இருகைகளையும், குடாகும் வகையில் ஒன்றோடொன்று தேய்க்கவும். அவைகள் உஷ்ணமானபிறகு, வினாவாக மதுபடியும் நோயாளியின்மீது வைக்கவும். எப்பொழுதும் செயலற்றவனாகவும், உமது வைத்தியத்தை ஏற்றுக்கொள்பவனாகவும் இருக்கும்படி, நோயாளிக்குச் சொல்லவும். நோயாளியானவன் கண்களை முடிக்கொண்டு ஆழ்ந்த முச்சை விடுவதனால் இது சுலபமாகும். மேற்கூறியவாறு, பதினைந்து நிமிஷநேரம் செய்யவேண்டும்.

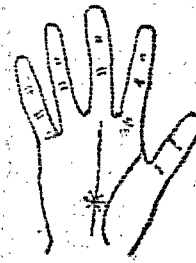
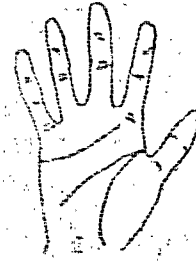
ஒர் சிறுதுணியைக் காந்தசத்தியுடைய தாக்கும்வழி

ஒர் சிறு துணியைக் காந்தசத்தியுடையதாக்க விரும்பினால் அதை உமது முகத்தின்மீது போட்டுக்கொண்டு, உமது இருகைகளின்மீதும் வீசும் ஒளியானது, அதனுடே செல்லுமாறு உமது இரு கண்களையும் விழித்தவண்ணமாகவே வைத்துக்கொண்டு, அதன்மீது சுவாசம்விடவேண்டும். இரண்டு மூன்று நிமிஷநேரம் அதை அவ்வாறே வைத்துக்கொண்டு, அவ்விரண்டு மூன்று நிமிஷநேரமும்

நோயாளியானவன் தனது சரீரத்திலோ மனதிலோ உள்ள சீர் கேட்டை நிவிர்த்தித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் எண்ணத்திலேயே மனதை உறுதியுடன் செலுத்தவும். பிறகு, அக்காந்தசத்தி யுடையதரக்கிய துணியை நோயாளியினிடம் கொடுத்து, நோய் வீற்றிருக்குமிடத்தில் அத்துணியைப் போட்டுக்கொள்ளும்படி சொல்லவும்.

ஜலத்வைதக் காந்தசத்தி யுடையதாக்குப் வழி

சுத்தமான ஜலம் நிறைந்த ஓர் கண்ணாடிப்பாத்திரத்தை உமது இடது உள்ளங்கையின்மீது வைத்துக்கொண்டு, சிறிதுநேரம் வாய் ஓல் மெதுவாக விடாது ஊதவும். பிறகு உமது வலதுகையின் விரல்களைக் கீழ்நோக்குமாறு அப்பாத்திரத்திற்குள்ளிட்டுக்கொண்டு அந்த ஜலத்தின்மீது உமது திருஷ்டியை ஊன்றச்செலுத்தி, நோயாளியானவன் தனது நோயை ஜயித்து நிவிர்த்தித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்ற எண்ணத்திலேயே மனதை உறுதியுடன் செலுத்தவும். பிறகு, நோயாளியை அந்த ஜலத்தை இஷ்டப்பட்ட அளவு குடிக்கப் படி சொல்லவும்.

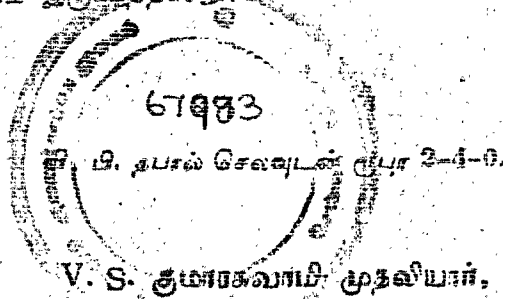
34 முருகன் துணை.

ஹஸ்தகோகை சாஸ்திரம்.

மேற்குறித்த சாஸ்திரம், வித்துவான்களின் உதவியைக்கொண்டு, சிறுவர் சிறுமியரும் தெரிந்துகொள்ளும்படியான செந்தமிழ்வுசனநடையில் எழுதி, விஷயங்கள் வெளிப்படையாக விளங்கும் படி சுமார் 200-படங்களுடன் உயர்ந்த தளமான காகிதத்தில் பெரிய எழுத்தில் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இப்புஸ்தகத்தை வாசிக்கும் அனைவரும், தங்களுடைய விவாஹம், ஆயுள், இல்லறச்சுகம், சந்தானம், ஐசுவரியம், காரியசித்தி, நேகசௌக்கியம், வியாதி, துணைநீட்டம், மாணம் முதலிய பலவிஷயங்களை வேறொரு வருடைய உதவியில்லாமல் அலபமாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம். அன்றியும், இப்புஸ்தகம், சர்வ வல்லமையுள்ள சசனது இரகசியங்களையும், விதிவசம் என்ஐற கோட்பாட்டையும், நமது வாழ்க்கையின் இரகசியங்களையும், முனை நால் மனவுறுதி இவைகளைப்பற்றிய விஷயங்களையும், இரத்தவோட்டத்தின் மர்மங்களையும் வெளிப்படுத்தித் திறவுகோலாக இருக்கிறது. முக்கால வரலாறுகளையும் அறிந்துகொள்வதற்கு இந்நூல் மிகவும் துணையாகும் என்பதற்கு யீயமில்லை.

மேலும், இது, நம்மை நாமே அறிந்துகொள்ளும்
படியாகச் செய்து, நம்மிடத்திலுள்ள குறைகளை
நமக்குக் காட்டி, எவ்வித புத்திவாய்ப்புக்களை
நாம் அபிவிருத்திசெய்ய வேண்டுமென்றும், எத்
தொழிலை நாம் கைக்கொண்டால் மிகுந்த கசரிய
சித்தியை அடையக்கூடுமென்றும் நமக்குத் தெரி
விக்கிறது. இவ்வளவு விஷயங்களைக் கையிவிரு
ந்து நாம் தெரிந்துகொள்ளக்கூடுமென்ற விஷயம்,
பலருக்கு மிகுந்த ஆச்சரியத்தை விளைக்கும்.
இம்மாதிரியான அரிய பெரிய நூல் இதுவரையில்
மேலு இந்துதேசத்தில் ஒருவராலும் வெளியிடப்பட்
தப்படவில்லை. ஆகையால், இன்றே இதைப்
பெறுதற்கு முயற்சி செய்யுங்கள். இந்த புது
மைபுரன் நூல் ஒவ்வொருவரிடத்திலும் அவரி
யம் இருக்கத்தக்கது.

வேலூர். (N. A. Dist.)

L 34 : 627

N 22